

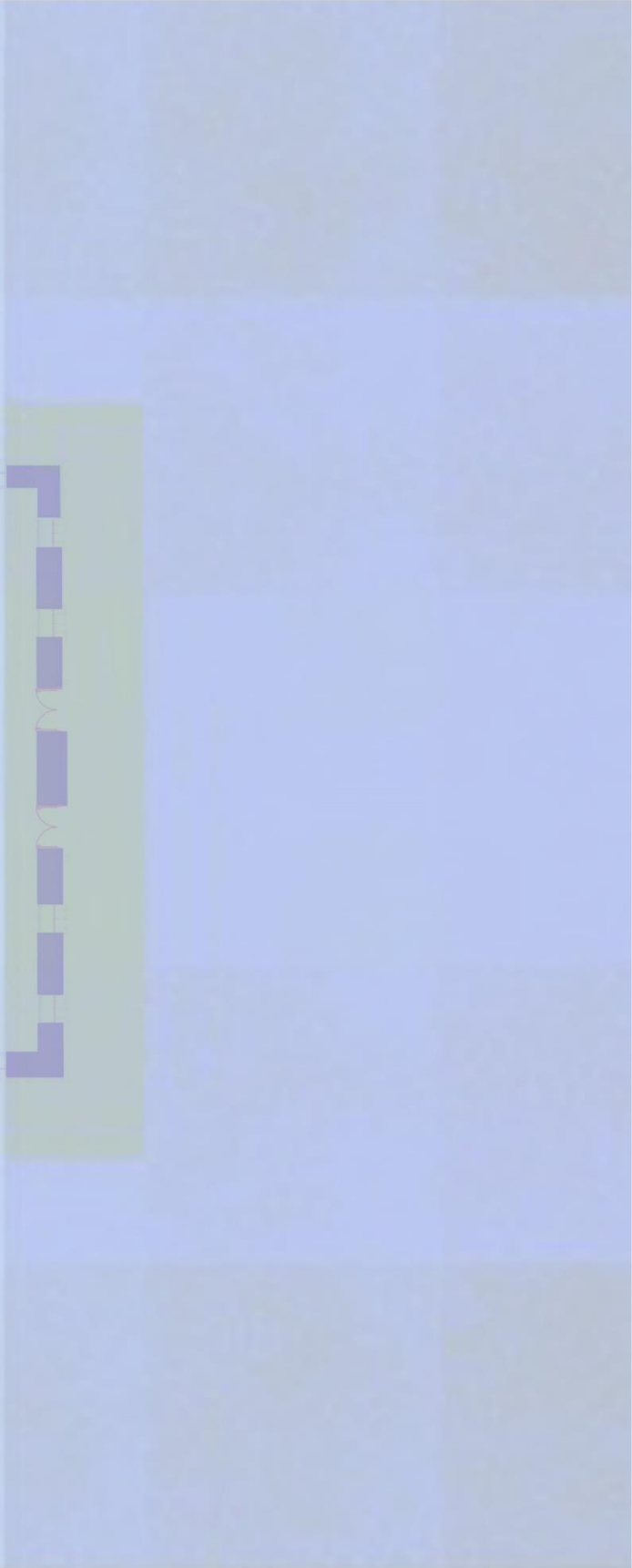
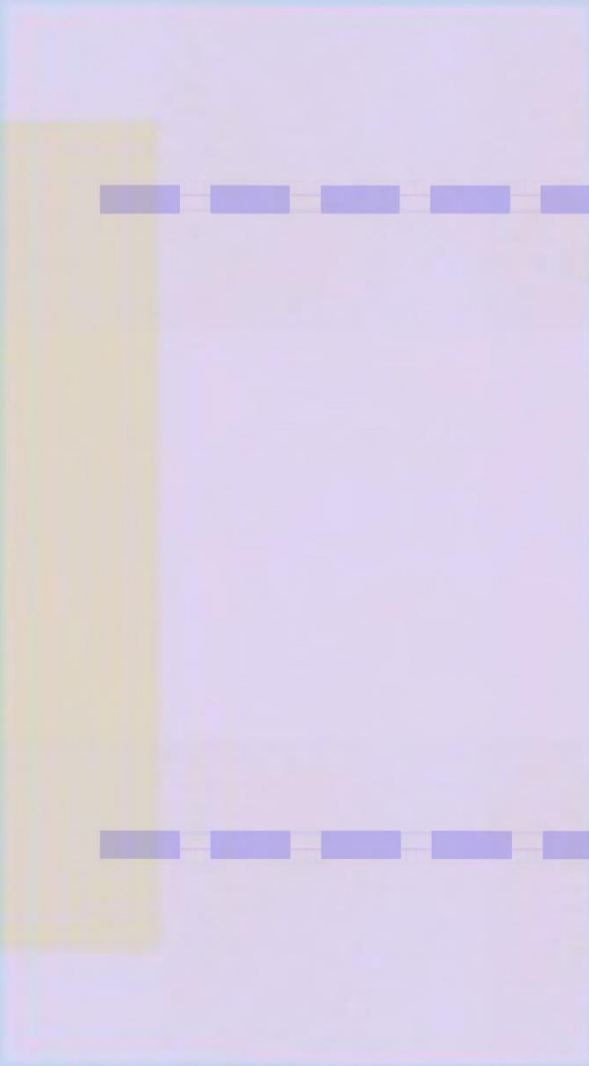
ROUTES IN TIME

TOBACCO MUSEUM

ΚΑΠΝΑΠΟΘΗΚΕΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ







ΤΙΤΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ: ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΚΑΠΝΑΠΟΘΚΩΝ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΑΠΝΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ –ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

Κ.ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ο.ΒΕΝΕΤΖΙΑΝΟΥ

Ο/η κάτωθι υπογεγραμμένος/η Κοτρότσου Ανδριανή του Χαριλάου με αριθμό μητρώου **DA14095** φοιτητής/τρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής **Εφαρμοσμένων Τεχνών** του Τμήματος **Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής**, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

« Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από εμένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγος για ανάκληση του πτυχίου μου.

Ο/Η Δηλών/ούσα:



ΚΑΠΝΑΠΟΘΗΚΕΣ ΠΑΠΑΠΕΥΤΡΟ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΚΟΤΡΟΤΣΟΥ
ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΧΩΡΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

ΤΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
ROUTES IN TIME

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	ΣΕΛ.11
ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ	ΣΕΛ.12

1^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ (ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ)	ΣΕΛ. 14
2. Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ	ΣΕΛ. 17
3. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ	ΣΕΛ. 18
4. ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ	ΣΕΛ. 21
5. ΜΕΛΕΤΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ	ΣΕΛ. 22
6. ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ	ΣΕΛ. 23

2^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

2.1 ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ	ΣΕΛ.24
2.2 ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ	ΣΕΛ.24
2.3 ΟΡΙΜΟΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ	ΣΕΛ.25
2.4 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ	ΣΕΛ.27
2.5 Η ΣΤΟΑ	ΣΕΛ.28

3^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

3.1 The Winners of Reuse The Roman Ruin Piscina Mirabilis	ΣΕΛ.33
3.2 Oldham Town Hall / BDP	ΣΕΛ.34
3.3 DORTMUNDER U	ΣΕΛ.36
3.4 Jingdezhen Imperial Kiln Museum -Studio Zhu-Pei	ΣΕΛ.39

4^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΧΡΗΣΗΣ

4.1 ΠΡΟΛΟΓΟΣ	ΣΕΛ.44
4.2 ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΧΡΗΣΗΣ	ΣΕΛ.45
4.3 Η ΣΤΟΑ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ	ΣΕΛ.53
4.4 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ	ΣΕΛ.54
4.5 ΥΠΟΓΕΙΟ ΚΤΙΡΙΟΥ	ΣΕΛ.55
4.6 Α ΟΡΟΦΟΣ ΚΤΙΡΙΟΥ & Β ΟΡΟΦΟΣ ΚΤΙΡΙΟΥ	ΣΕΛ.56
4.7 Γ ΟΡΟΦΟΣ ΚΤΙΡΙΟΥ	ΣΕΛ.58
4.8 Δ ΟΡΟΦΟΣ ΚΤΙΡΙΟΥ & ΔΩΜΑ	ΣΕΛ.59

5^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

5.1 ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟ	ΣΕΛ.63
5.2 ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΟΑΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ	ΣΕΛ.69
5.3 ΝΕΕΣ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΚΤΙΡΙΟΥ	ΣΕΛ.73
5.4 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ	ΣΕΛ.75
5.5 ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΟΥΣΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ	ΣΕΛ.79
5.6 ΥΛΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ	ΣΕΛ.85

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ	ΣΕΛ.90
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	ΣΕΛ.102
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	ΣΕΛ.103
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	ΣΕΛ.104



ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στόχος αυτής της πτυχιακής εργασίας είναι η ανάδειξη της βιομηχανικής κληρονομιάς σε μια υποβαθμισμένη περιοχή μιας επαρχιακής πόλης. Αρχικός στόχος είναι η επανάχρηση ενός βιομηχανικού κτιρίου, στην προκειμένη περίπτωση τον εν λόγω κτίριο είναι οι καπναποθήκες Παπαπέτρου, όπου εδώ και αρκετά χρόνια είναι εγκαταλελειμμένες και κατ' επέκταση η ίδια η περιοχή να έχει υποβαθμιστεί, ενώ κάποτε ήταν ένα από τα σημαντικότερα αστικά κέντρα της Αιτωλοακαρνανίας, η πόλη του Αγρινίου.

Η βιομηχανική κληρονομιά είναι μια έννοια που έχει απασχολήσει αρκετά για πολλούς διαφορετικούς λόγους και την αρχιτεκτονική κοινότητα και την πολιτιστική. Έρχεται λοιπόν να τεθεί ως βασικό ζήτημα σε αυτή την έρευνα, πώς αυτή η κληρονομιά μέσα από την υπάρχουσα μνήμη της μπορεί να προσφέρει στο ίδιο το κτίριο αλλά και στην περιοχή, δίνοντάς του καινούργιες χρήσεις μια νέα πνοή.

Στη σύγχρονη εποχή τα βιομηχανικά κατάλοιπα των πόλεων συχνά αντιμετωπίζονται ως υπολείμματα μιας παλαιότερης εποχής και προβληματικά σημεία του αστικού ιστού. Ωστόσο, προσδίδουν στην πόλη μια ιδιαίτερη πολιτισμική φόρτιση και πολλές φορές αποτελούν τοπίο που συμβάλλουν στη διατήρηση της συνέχειάς της και της ταυτότητάς της.

Έτσι η μελέτη επανάχρησης των καπναποθηκών Παπαπέτρου είναι μια καλή ευκαιρία να εντοπίσουμε και να αναλύσουμε πως η βιομηχανική κληρονομιά μπορεί να αναγεννήσει μια ολόκληρη περιοχή να δημιουργήσει νέο ενδιαφέρον στο αστικό τοπίο να προσφέρει στον κάτοικο νέες χρήσεις και να διατηρήσει την ιστορικότητα του.

Λ Ε Ξ Ε Ι Σ – Κ Λ Ε Ι Δ Ι Α

Αποκατάσταση

Βιομηχανική Κληρονομιά

Βιομηχανικό κτίριο

Επανάχρηση

Συντήρηση

Εκθεσιακός χώρος

Μουσειακός χώρος

Μνήμη

Διάτρητο

Διάφανο

Επανάληψη

Αναβίωση

Εικονικό Μουσείο

Στοά

Διαδρομή

Μεταβλητότητα



1ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

1.1. Ιστορική αναδρομή της πόλης του Αγρινίου.

Το Αγρίνιο είναι η μεγαλύτερη πόλη της Αιτωλοακαρνανίας και είναι ο κρίκος που συνδέει την Αιτωλία με την Ακαρνανία. Η θέση της πόλης ορίζεται από τον υδάτινο αρχαίο θεό Αχελώο που κυλά δίπλα της και κείται στα βορειοδυτικά της λίμνης Τριχωνίδας, στην άκρη σχεδόν του «μεγάλου αιτωλικού πεδίου». Βρίσκεται στους πρόποδες του Παναιτωλικού και σε υψόμετρο 90 μέτρα.

Ονομασία

Σύμφωνα με το μύθο, το Αγρίνιο οφείλει το όνομά του στον Άγριο, το γιο του βασιλιά της Πλευρώνας και Καληδόνας, Πορθάονα και της Ευρύτης. Χαρακτηριστικά ο Όμηρος αναφέρει: «...Πορθεί γαρ τρεις παίδες ευμύμονες εξεγένοντο. Άγριος ηδέ Μέλας, τρίτατος δ' ην ιππότα Οινεύς». Ο μύθος, συνεχίζοντας, θέλει τον Άγριο να εκδιώκεται από την Πλευρώνα από το Διομήδη και να ιδρύει στη συνέχεια το Αγρίνιο.

Μυθολογία

Κατά την μυθολογία, χτίστηκε από το Βασιλιά Άγριο, που ήταν απόγονος του γενάρχη Αιτωλού και του γιου του Πλευρώνα. Η πόλη, χτισμένη δίπλα σχεδόν στον ποταμό Αχελώο που ήταν το φυσικό σύνορο ανάμεσα στην Αιτωλία και την Ακαρνανία βρέθηκε αρκετές φορές υπό την κυριαρχία και των δύο πλευρών και το 314 π.Χ. καταστράφηκε από τον Κάσσανδρο.

Αρχαιότητα

Οι ανασκαφές του Μηλιάδη το 1920 έδειξαν ότι η αρχαία πόλη βρισκόταν στο γειτονικό Ζαπάντι (σημερινή Μεγάλη Χώρα), τα τελευταία χρόνια όμως έχουν βρεθεί πολλά αρχαία ακόμα και στο κέντρο της σημερινής πόλη.

Βυζαντινή περίοδος

Το 13ο αιώνα Αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Αλέξιος Α΄ Κομνηνός, ο οποίος έχτισε στην περιοχή του αρχαίου Αγρινίου νέα πόλη δίνοντας την ονομασία Μεγάλη Χώρα. Ήθελε να συγκεντρώσει τους μικροοικισμούς των κατοίκων της περιοχής που ασχολούνταν με τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Με την πάροδο των χρόνων η πόλη αναπτύσσεται και αρχίζει να χρησιμοποιείται και το όνομα «Βραχώρι»



Εικόνα: Αγρίνιο στην οδό Παπαστράτου 1950 (Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΙΟ)

Τουρκοκρατία

Μετά από κάποιους αιώνες στην αφάνεια, η πόλη ξαναεμφανίζεται την εποχή της Τουρκοκρατίας με το όνομα Βραχώρι, για την ετυμολογία του οποίου έχουν διατυπωθεί αρκετές θεωρίες. Κατοικήθηκε από πολλούς Τούρκους και στις αρχές του 18ου αιώνα έγινε έδρα του Σαντζακίου του Κάρλελι, διοικητικό κέντρο της σημερινής Αιτωλοακαρνανίας. Έλαβε ενεργό μέρος στην Ελληνική Επανάσταση του 1821 και απελευθερώθηκε προσωρινά στις 11 Ιουνίου του 1821. Αργότερα κατακτήθηκε ξανά από τον Κιουταχή και τελικά προσγράφηκε οριστικά στα σύνορα του ελεύθερου ελληνικού κράτους το 1832.

Νεότερα χρόνια

Το Αγρίνιο κατοικήθηκε από πρόσφυγες των ορεινών περιοχών της Αιτωλίας και Ευρυτανίας, καθώς και από Ηπειρώτες και Σουλιώτες. Αυτό το πληθυσμιακό μωσαϊκό εμπλουτίστηκε ακόμη περισσότερο με τους Μικρασιάτες πρόσφυγες του 1922. Σήμερα το Αγρίνιο είναι μια από τις πιο γρήγορα αναπτυσσόμενες πόλεις της Ελλάδας.



Εικόνα: Αγρίνιο στα κρίσιμα χρόνια του Μεσοπολέμου (ByAgrinio News December 24, 2022)



Εικόνα: Οι φυλακές στο Αγρίνιο το 1951 (Aetolia Acarnania tempus)

Εικόνα: Καπνοπαραγωγοί στην περιοχή του Αγρινίου.



1.2 Η διαδρομή του καπνού στην πόλη του Αγρινίου

Το ταξίδι του καπνού ξεκινά από την εποχή των ανακαλύψεων του Κολόμβου στην Λατινική Αμερική (1492), όπου σ' αυτή συμπεριλαμβάνονταν και το νησί Tabacos, η «γενέτειρα» του καπνού.

Η εξάπλωση του καπνού στην Ευρώπη αρχίζει από στα μέσα του 16ου αιώνα, κυρίως λόγω των θεραπευτικών ιδιοτήτων, σχεδόν θαυματουργών, που του αποδίδονται.

Το 16ο αιώνα, σύμφωνα με το σύγγραμμα του Rouquerville «Περιηγήσεις στην Ελλάδα», η ελληνική γη δέχεται τους πρώτους σπόρους και βλαστάνουν τα πρώτα φυτά των μικρόφυλλων ελληνικών ποικιλιών.

Στις αρχές του 20ού αιώνα, η ευρύτερη περιοχή του Αγρινίου κινείται στους ρυθμούς του καπνού ο οποίος θα αποτελέσει ένα σημαντικό κεφάλαιο στο τομέα της γεωργίας, αλλά και της οικονομικής ανάπτυξης του τόπου. Εκεί, όπου ο Ευάγγελος Παπαστράτος ασχολήθηκε με το εμπόριο του καπνού και έφτιαξε την πρώτη του εταιρεία "Παπαστράτος & Αυγερινός". Το 1924 έως το 1926 χτίστηκαν οι μεγάλες αποθήκες καπνού στο Αγρίνιο (διατηρητέες σήμερα) και αργότερα έγιναν και άλλες αποθήκες και εργοστάσια και στον Πειραιά. Το Αγρίνιο, η καπνούπολη της Αιτωλοακαρνανίας, θα γνωρίσει μεγάλη πρόοδο, από την πρώτη δεκαετία του 20ου αιώνα όπου άρχισε η επέκταση της καλλιέργειας, καθώς και η οργάνωση και συστηματοποίηση της εμπορίας του καπνού. Τα φημισμένα καπνά της ποικιλίας «τσεμπέλια Αγρινίου» διοχετεύονταν στην εσωτερική αγορά και τα εκλεκτά καπνά της ποικιλίας «μυρωδάτα Αγρινίου» εξάγονταν στην Αίγυπτο.

Καθ' όλη τη διάρκεια του 20ου αιώνα, η καπνοκαλλιέργεια συνεχίζεται και ο καπνός γνωρίζει άλλοτε περιόδους αυξημένης ζήτησης, οπότε η αγροτική οικονομία τονώνεται και άλλοτε περιόδους κρίσης, οπότε δημιουργούνται δυσκολίες, εντάσεις και διαμαρτυρίες. Ο Καπνός επέτρεψε την ομαλή σχετικά απορρόφηση των προσφύγων της Μ. Ασίας και του Πόντου, που εγκαταστάθηκαν στην περιοχή, είτε ως καλλιεργητές στα καπνοχώραφα είτε ως καπνεργάτες στα καπνομάγαζα του Αγρινίου.



Εικόνα: Σιδηροδρομικός σταθμός Αγρινίου (Αρχείο από τον Νίκο Γερόδημο)

1.3 Ιστορία του κτιρίου (Καπναποθήκες Παπαπέτρου)

Ο Αναστάσιος, ο Χρήστος και ο Ιωάννης Παπαπέτρου, στις αρχές της δεκαετίας του 1920 έκτισαν στο Αγρίνιο μία από τις μεγαλύτερες καπναποθήκες, που συνδέονταν μάλιστα μέσω παράκαμψης με τον σιδηροδρομικό δίκτυο του Αγρινίου. Οι καπναποθήκες Παπαπέτρου είναι το κλασικότερο βιομηχανικό κτήριο της Δυτικής Ελλάδας και το σχέδιο του κτηρίου εκπονήθηκε το 1923 από Γερμανούς μηχανικούς.

Το κτίριο της οδού Μαβίλη είναι πέτρινο, τετραώροφο με υπόγειο, κεραμοσκεπές, με αυστηρή συμμετρική διάταξη των

ανοιγμάτων και μορφολογία που παραπέμπει στο ύφος της Art Ντεκό. Ξεχωρίζει δε για τις επιβλητικές του διαστάσεις, καθώς το μήκος του φτάνει τα 67 μέτρα και το πλάτος του τα 37 και καταλαμβάνει 645 τ.μ. ενώ ο κάθε χώρος εκατέρωθεν του εθρίου υπάρχουν τέσσερις χώροι που ο κάθε ένας είναι 308τ.μ. και χωρίζονται με τοιχοποιία. Από το 1925 περίπου, μέχρι και τις αρχές τη δεκαετίας του '90, το κτήριο χρησιμοποιήθηκε ως αποθήκη καπνού. Μετά τη συρρίκνωση του καπνεμπορίου το κτίριο έμεινε για δεκαετίες αχρησιμοποίητο, κλείνοντας οριστικά περί το 1994.





Κτίριο Παπαπέτρου (Καπναποθήκες Αγρινίου)

Η χωροθέτησή του, ήταν άμεσα συσχετισμένη με εκείνη του σιδηροδρόμου για λόγους γρήγορης μεταφοράς διανομής προϊόντων και πρώτων υλών. Σύμφωνα με τους αρχιτέκτονες, το κτήριο αυτό αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της μοντέρνας αρχιτεκτονικής του μεσοπολέμου, με έντονα art deco μοτίβα στην μόρφωση του κεντρικού θυρώματος.

Είναι μικτής κατασκευής, από τα πρώτα τέτοια κτίσματα στην πόλη του Αγρινίου, με φέρουσα περιμετρική αργολιθοδομή (τοπικός ψαμμόλιθος), και φέροντα οργανισμό (υποστυλώματα, πλακοδοκοί) από οπλισμένο σκυρόδεμα. Χαρακτηρίζεται από ορθογωνική κάτοψη, απόλυτη συμμετρία κατά τους δύο άξονες και έναν κεντρικό χώρο κινήσεων αρθρωμένο με μεταλλική κατασκευή.

Το υπερυψωμένο υπόγειο και ο 3ος όροφος αποτελούσαν τους χώρους επεξεργασίας καπνού, τα λεγόμενα «σαλόνια». Το ημιυπόγειο, ο 1ος και ο 4ος όροφος ήταν χώροι αποθήκευσης καπνού. Το κτήριο έχει δύο εισόδους και πάνω στα θυρώματα των εισόδων είναι χαραγμένα τα ονόματα των ιδιοκτητών και η χρονολογία (1923) ανέγερσης.

Στον περιβάλλοντα χώρο του κτιρίου υπήρχαν κάποτε μικρά σπίτια, ιδιοκτησίας Παπαπέτρου, τα οποία νοίκιαζαν στους καπνεργάτες και στις καπνεργάτριες, οι οποίοι ήταν πρόσφυγες καθώς και ένα κτίριο διώροφο όπου στεγάζονταν τα γραφεία της εταιρείας.

Το κτίριο στα χρόνια της κατοχής

Από τη μελέτη προφορικών αφηγήσεων προκύπτει ότι οι αποθήκες Αφοί Παπαπέτρου χρησιμοποιήθηκαν σαν "στρατόπεδο συγκέντρωσης". Μέσα σ' αυτές κρατήθηκαν Εβραίοι που μεταφέρθηκαν στο Αγρίνιο από την Άρτα, Πρέβεζα, Γιάννενα κλπ. καθώς και πολλοί Ιταλοί μετά την κατάρρευση. Επίσης και Έλληνες, Αγρινιώτες και "ξενοχωρίτες", οι οποίοι συλλαμβάνονταν κατά τις οργανωμένες συλλήψεις που γίνονταν από τους Γερμανούς στο Αγρίνιο.

Για τους Εβραίους φυλακισμένους στο υπόγειο των "φυλακών Παπαπέτρου" ενδεικτική είναι η αξιόπιστη μαρτυρία του Παντελή Τσίρου: «Το υπόγειο (ημιυπόγειο) των καπναποθηκών Παπαπέτρου χρησιμοποιήθηκε υπό των Γερμανών για τη συγκέντρωση των Εβραίων περιοχής Ιωαννίνων κυρίως και Άρτης. Όταν η σκέψη μου μεταφέρεται στην περίοδο αυτή, θυμάμαι και έχω καλά διατηρημένη στη μνήμη μου την εικόνα που αντίκρισα: τους ανθρώπους αυτούς στοιβαγμένους και αναρριχώμενους στα σιδερένια κάγκελα από το βαθύ υπόγειο, ίσως και πατώντας στους ώμους των συγκρατούμένων τους να τείνουν τα χέρια τους για λίγο ψωμί ή κάτι άλλο φαγώσιμο και φάρμακα, προσφέροντας ό,τι πολυτιμότερο είχαν κοντά τους... Οι στιγμές αυτές ήταν λιγοστές διότι στο μεταξύ οι φρουροί Γερμανοί στρατιώτες στην είσοδο της καπναποθήκης μας εκ διώχνανε μακριά τους. Η παραμονή των Εβραίων στους χώρους αυτούς ήτο ολιγοήμερη καθότι στο μεταξύ είχε προγραμματισθεί η μεταφορά τους με καμιόνια, στους γνωστούς σε όλους μας χώρους των στρατοπέδων στη Γερμανία και Πολωνία με προορισμό την εξόντωση τους.»



Εικόνα: Γερμανοί στρατιώτες στο κτίριο Παπαπέτρου

Πολλοί Ιταλοί μετά την κατάρρευση του συμφώνου Ιταλίας-Γερμανίας εγκλείστηκαν στις αποθήκες Παπαπέτρου, όπου ζούσαν σε άθλιες συνθήκες και τους χρησιμοποιούσαν οι Γερμανοί για διάφορες αγγαρείες κλπ. Αρκετοί από αυτούς διασκορπίστηκαν στα γύρω βουνά και αγωνίζονταν μαζί με τους Έλληνες αντάρτες.

Οι Έλληνες που κρατήθηκαν στις φυλακές Παπαπέτρου ήταν ανάμεσα από τους εκτελέσθεντες της Αγίας Τριάδας (1944).

1.4 Σταθμοί του κτιρίου

Από το 1925 περίπου, μέχρι και τις αρχές τη δεκαετίας του '90, το κτήριο χρησιμοποιήθηκε ως αποθήκη καπνού.

Οι αποθήκες Παπαπέτρου έχουν μια διπλή λειτουργία στο Αγρίνιο του 20ού αιώνα: Κέντρο επεξεργασίας και αποθήκευσης στη «χρυσή εποχή» του καπνού της περιοχής Αγρινίου, φυλακή και χώρος κράτησης και ανάκρισης στη διάρκεια της ιταλογερμανικής κατοχής της πόλης (1941-1944).

Τον Απρίλιο του 1944, μετά το σαμποτάζ του τραίνου στη Σταμνά, μιλάνε για ένα μεγάλο γερμανικό μπλόκο που έγινε στο Αγρίνιο τη Μεγάλη Τρίτη 11 Απριλίου και είχε σαν αποτέλεσμα να μεταφερθούν στις αποθήκες Παπαπέτρου «κοντά τρεις χιλιάδες άτομα».

Έπειτα της λήξης λοιπόν του ΈΒ Παγκοσμίου πολέμου και στην συνέχεια την λήξη του εμφυλίου, το ιστορικό αυτό κτίριο άρχισε πάλι να λειτουργεί ως εργαστήριο επεξεργασίας καπνού και αποθήκευσής του .

Το 1992 το κτήριο κηρύσσεται διατηρητέο και το 1996 περνά στην ιδιοκτησία του Υπουργείου Πολιτισμού. Μετά τη χρήση του σαν χώρος επεξεργασίας και αποθήκευσης καπνών στη διάρκεια του Μεσοπολέμου και σαν χώρος φυλάκισης αγωνιστών κατά τη διάρκεια της Κατοχής, το κτίριο των αποθηκών Παπαπέτρου έχει μείνει αγέρωχο στον χρόνο χωρίς χρήση ,στολίζοντας την πολη του Αγρινίου γεμίζοντας μνήμες τους κατοίκους και του περαστικούς. Έχοντας πλέον μόνο την επιβλητικότητά του , τους ήχους από το παρελθόν και την εγγατάληψη για συντροφιά στέκετε μόνο στον χρόνο περιμένοντας να ζήσει μέσα από μία νέα χρήση που θα του δώσει πάλι ζωή.

Το 2002, το κτήριο των καπναποθηκών πωλήθηκε από τους κληρονόμους των αδερφών Παπαπέτρου στο Υπουργείο Πολιτισμού, που το έκρινε διατηρητέο, έναντι 3.300.000 ευρώ, με σκοπό την ανακαίνιση και αξιοποίησή του.



541. 'Αγρίνιον.—Καπναποθήκη 'Αδελφών Παπαπέτρου.

Agrinion.—Depôt des tabacs Papapetros Frères.

1.5 ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Δεν είναι λίγες οι προσπάθειες που έχουν γίνει για την ανάπτυξη της περιοχής, δεν ήταν όμως αρκετές για να δημιουργήσουν μια πόλη με χαρακτήρα που μπορεί να προσελκύσει τους νέους να επιστρέψουν σε αυτή, δημιουργώντας ένα αστικό κέντρο όπου θα μπορεί να απορροφήσει νέους επαγγελματίες

Κύριο χαρακτηριστικό μιας πόλης, είναι η συνεχή μεταλλαγή της με την πάροδο του χρόνου. Η πόλη, θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι ένα σύστημα το οποίο μεταβάλλεται ανάλογα με το ρυθμό αύξησης του πληθυσμού και με τις ανάγκες των χρηστών της. Σύμφωνα με το ΕΛ.ΣΤΑΤ., ο πληθυσμός της περιφερειακής ενότητας του Αγρινίου, την περίοδο 1971-2011, έχει έντονες διακυμάνσεις

με τάσεις μείωσης τις τελευταίες δεκαετίες, κυρίως μετά το 1991.

Η περιφερειακή ενότητα Αιτωλοακαρνανίας μπορεί να αποτελέσει σημαίνοντα χώρο ανάπτυξης τουριστικών δραστηριοτήτων στην παράκτια ζώνη με ήπιες και εναλλακτικές μορφές τουρισμού στις ορεινές και παραλίμνιες περιοχές. Η τοποθεσία της πόλης λοιπόν είναι τέτοια ώστε να αποτελέσει ένα αστικό κέντρο με πολλές δραστηριότητες προσελκύοντας επισκέπτες και με αρκετά μεγάλη πολιτιστική κληρονομία. Διαθέτοντας λοιπόν όλο αυτό τον φυσικό πλούτο λίμνες, ποταμούς, θάλασσα και βουνά σε αρκετά μικρή απόσταση, είναι λογικό να δημιουργηθεί μια επαρχιακή πόλη που δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από άλλες επαρχιακές πόλεις της Ελλάδας αλλά και του εξωτερικού.



ΕΙΚΟΝΑ: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΠΝΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΠΑΠΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ 1930 (ΑΡΧΕΙΟ ΑΠΟ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ)



2ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

2.1 ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

Η επανάχρηση ιστορικών και μη κτιρίων με νέες, σύγχρονες λειτουργίες έχει πολλά πολιτιστικά, οικονομικά και βιώσιμα πλεονεκτήματα. Η προσαρμοστική επαναχρησιμοποίηση ιστορικών κτιρίων, συνήθως εγκαταλελειμμένων, αποτελεί μία πρόκληση και βέβαια θετική κίνηση για τη διατήρηση της ιστορικότητας μιας περιοχής, καθώς η βαθμιαία φθορά και τελικά η αναπόφευκτη κατεδάφιση τους θα αποτελούσε σημαντική απώλεια για το χαρακτήρα και την ιστορία της πόλης, της οποίας αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα.

Σε κάποιες περιπτώσεις η επανάχρηση ενός κτιρίου συμπαρέσυρε και την ανακαίνιση κάποιων γειτονικών του, οπότε η γύρω περιοχή να δείχνει την τάση για ανάδειξη της σε πόλο έλξης επισκεπτών, καθώς είναι δημοφιλής η τάση επιλογής νέων χρήσεων σε παλιά κελύφη.

Τα ιστορικά κτίρια προσθέτουν αξία με την υφολογική πολυμορφία, το χαρακτήρα και την αίσθηση οικειότητας που προσφέρουν σε ένα τόπο, καθώς τον καθορίζουν με την παρουσία τους. Αναδεικνύονται ως το κεντρικό σημείο με ξεχωριστή ταυτότητα, στοιχείο που τα κάνει ελκυστικά σε αγοραστές ή ενοικιαστές ακόμη και σε επαγγελματίες που θέλουν να καταξιώσουν την εμπορική τους επωνυμία μέσα από την ταυτότητα ενός τέτοιου κτιρίου. Αρχιτεκτονικά η επανάχρηση μπορεί να δημιουργήσει συναρπαστικούς χώρους που μπορούν να αξιοποιηθούν για δημιουργική σκέψη, φιλοξενία startups, εναλλακτικούς τρόπους φιλοξενίας.

Από οικονομικής πλευράς υπάρχει πάντα η απαίτηση να υπολογιστούν τα οφέλη της

επανάχρησης και ανακαίνισης κτιρίων και σε πολλές περιπτώσεις έχει αποδειχθεί ότι η

επανάχρηση είναι αποδοτικότερη από πλευράς κόστους από μία νέα κατασκευή. Οι επιπτώσεις της επανάχρησης, είτε μετριούνται άμεσα ως εμπορικές αποδόσεις ή έμμεσα, αποφέρουν σημαντικά οφέλη στην οικονομία, καθώς δεν αυξάνεται η αξία μόνον του συγκεκριμένου κτιρίου αλλά και της περιοχής του, δημιουργούνται τοπικά και ευρύτερα ευκαιρίες για επενδύσεις και αναπτύσσεται η τουριστική οικονομία.

2.2 ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Από την αρχαιότητα ακόμη, η ανακύκλωση σαν διαδικασία, υπήρχε και είχε σημαντικό ρόλο στην οικοδομική δραστηριότητα του ανθρώπου. Οι νεότεροι οικισμοί χτίζονται στη θέση παλαιότερων, οι οποίοι είτε είχαν εγκαταλειφθεί, ή καταστραφεί, χρησιμοποιώντας τα ερείπια αυτών. Έτσι εξασφάλιζαν την εξοικονόμηση χρόνου και πρώτων υλών. Μετά την κατάρρευση του αρχαίου κόσμου, στη λεκάνη της Μεσογείου, η δόμηση βασίζεται στην επανάχρηση οικοδομικών μελών. Αυτή η δόμηση σαν φαινόμενο, είχε μεγάλη έκταση, που γίνεται αντιληπτό από τις επιστρώσεις που συνθέτουν το υπόστρωμα των σημερινών πόλεων. Με αυτό τον τρόπο γινόταν μία φυσική ανακύκλωση των υλικών.

Η βιομηχανική επανάσταση που ακολούθησε με αλματώδης ανάπτυξη, οδήγησε στην αύξηση παραγωγής. Οι κοινωνίες απομακρύνθηκαν από την πρακτική της οικιακής οικονομίας. Στα νεότερα χρόνια η επαναχρησιμοποίηση υλικών στην κατασκευή εμφανίζεται πλέον για λόγους περιβαλλοντικούς και όχι πλέον για οικονομικούς.

2.3 ΟΡΙΜΟΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Η Βιομηχανική κληρονομία είναι εναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής κληρονομίας, η οποία με τη σειρά της είναι το πρωταρχικό στοιχείο για την βιώσιμη ανάπτυξη μιας κοινωνίας. Σύμφωνα με το TICCIH είναι τα κατάλοιπα του βιομηχανικού πολιτισμού που έχουν ιστορική, τεχνολογική, κοινωνική, αρχιτεκτονική ή επιστημονική αξία και μπορεί να περιλαμβάνουν από κτίρια και μηχανήματα μέχρι χώρους μεταποίησης και διύλισης καθώς και χώρους κοινωνικών δραστηριοτήτων σχετικών με τη βιομηχανία.

Το Μάιο του 1973, στην ιστορική περιοχή των ορθείων Ironbridge της Μεγάλης Βρετανίας ιδρύθηκε ένας διεθνής μη κυβερνητικός οργανισμός, η Διεθνής Επιτροπή για τη Διατήρηση της Βιομηχανικής Κληρονομίας – TICCIH (THE INTERNASIONAL COMMITTEE FOR THE CONSERVATION OF INDUSTRIAL HERITAGE). Το TICCIH συνεργάζεται με το ICOMOS (Διεθνές Συμβούλιο Μνημείων) και την UNESCO την προστασία των βιομηχανικών χώρων σε όλο τον πλανήτη.

Στην Ελλάδα το τμήμα TICCIH δημιουργήθηκε τον Μάρτιο του 1992, σε συνεργασία με κρατικούς και επιστημονικούς φορείς προώθηση έργα διάσωσης και ανάδειξης των μνημείων της βιομηχανικής κληρονομίας της χώρας.

2.4 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Τα βιομηχανικά κτήρια αποτέλεσαν ιστορικά μια κατηγορία όπου η πρωτοπόρα αρχιτεκτονική συνδυάστηκε με τον καινοτόμο δομικό φορέα για την ικανοποίηση των χωρικών και λειτουργικών απαιτήσεων της παραγωγής αλλά και για τη συμβολή τους στη προώθηση μιας εικόνας των επιχειρήσεων (corporate image), με παραλήπτες τους εργαζόμενους της επιχείρησης, τους εξωτερικούς συνεργάτες της αλλά και την κοινωνία γενικότερα. Σήμερα φανερώνουν τη μετάθεση από την εποχή των αναφορών σε αρχιτεκτονικές μορφές του παρελθόντος, στην εποχή του μοντέρνου κινήματος στην αρχιτεκτονική.

Η μετάβαση από το 19ο αιώνα στον 20ο επιφέρει σημαντικές μεταβολές στην κοινωνία, την οικονομία και την αρχιτεκτονική. Η Βιομηχανική Επανάσταση, όπως τονίστηκε, είχε σαν αποτέλεσμα την παραγωγή νέων καταστάσεων, μεθόδων κατασκευής και νέων μορφών. Η απότομη βιομηχανοποίηση που ακολούθησε άλλαξε τα πρότυπα της ζωής στην κάθε χώρα και πόλη και οδήγησε σε πολλαπλασιασμό νέων τύπων κτιρίων για τα οποία δεν υπήρχε προφανής συνήθεια ή προηγούμενο. Δημιούργησε νέες οικονομικές κατασκευές και κέντρα δύναμης. Οι πολλαπλές χρήσεις του παρελθόντος που χαρακτήριζαν το πολιτιστικό περιβάλλον του 19ου αιώνα δεν μπορούν να διαχωριστούν από την ανάγκη να σχηματιστούν νέοι θεσμοί όπως μουσεία, βιβλιοθήκες, δημόσια κτίρια κ.τ.λ., τα οποία είναι συμπληρωματικά των νέων εμπορικών οργάνων, δηλαδή των εργοστασίων, αποθηκών, σιδηροδρομικών σταθμών κ.λπ.

Παρόλο που οι ρίζες της μοντέρνας αρχιτεκτονικής μπορούν να αναζητηθούν

ακόμη και στα μέσα του 18ου αιώνα, οι μοντερνιστικές θεωρίες στην αρχιτεκτονική αναπτύχθηκαν κυρίως στο πρώτο τέταρτο του 20ού αιώνα. Η ανάπτυξη των σύγχρονων βιομηχανικών κοινωνιών και η ταχεία ανάπτυξη των πόλεων, οι τεχνολογικές καινοτομίες και οι μετέπειτα εξελίξεις στη φυσική, τη μηχανική και την αρχιτεκτονική τεχνολογία, επηρέασαν σημαντικά την αρχιτεκτονική θεωρία της εποχής, που άρχισε να απορρίπτει τα διάφορα «στυλ» αναζητώντας τον εαυτό της σε κινήματα όπως η βρετανική Art Nouveau *.

Πρωτοπόροι αρχιτέκτονες και εικαστικοί δουλεύουν πάνω στα νέα τεχνολογικά δεδομένα που καλούνται να εξυπηρετήσουν νέες κοινωνικές ανάγκες. Ένας από τους σημαντικότερους στοχαστές του μοντέρνου κινήματος, ο Αυστριακός Adolf Loos πίστευε ακράδαντα πως τα χρηστικά αντικείμενα, άρα και το αρχιτεκτονικό έργο πρέπει να παραμείνει εκτός τέχνης. Ο Le Corbusier, σε αντίθεση με τον Loos, αποκαθιστά την αρχιτεκτονική ως μορφή τέχνης, αναθέτοντας στον αρχιτέκτονα το καθήκον να αρθεί υπεράνω χρηστικών σκοπιμοτήτων και να εργαστεί δημιουργικά. Την ίδια περίοδο στη Σοβιετική Ένωση το ρωσικό φουτουριστικό κίνημα ενσωματώνει την ολομέτωπη αντιπαράθεση του ντανταϊσμού προς την κατεστημένη τέχνη, αλλά αναπτύσσεται προς μία αντίθετη κατεύθυνση: αυτήν του κονστρουκτιβισμού. Η επιρροή του κονστρουκτιβισμού πέρασε τα σύνορα της Σοβιετικής Ένωσης και κατά τη δεκαετία του '20 κονστρουκτιβιστές καλλιτέχνες εμφανίστηκαν στη μεσοπολεμική Γερμανία. Παράλληλα από το 1917 είχε ήδη ξεκινήσει, με κέντρο την Ολλανδία, την πορεία του στις εικαστικές τέχνες το De Stijl, ένα ακόμα μοντέρνο καλλιτεχνικό κίνημα το οποίο τόνιζε την αφαίρεση, τη λιτότητα, τα απλά

γεωμετρικά σχήματα και τη σχεδιαστική αναγωγή σε ευθείες γραμμές, σε μη τεμνόμενα επίπεδα και σε βασικά χρώματα χωρίς προσμείξεις.

Με αυτό συνδέθηκε ένας από τους σημαντικότερους μοντερνιστές αρχιτέκτονες του 20ου αι., ο Walter Gropius. Στο Μανιφέστο του Bauhaus, ο Gropius, διατύπωσε με ωριμότητα ένα πρόγραμμα, που συνέδεε τον καλλιτέχνη με τον τεχνίτη, δημιουργήθηκε έτσι η βάση μιας καλλιτεχνικής παράδοσης προσανατολισμένης στον βιομηχανικό σχεδιασμό.

ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

ΜΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ

Στην περίπτωση του μεμονωμένου κτιρίου, ο δημόσιος χώρος εισέρχεται από τον εξωτερικό χώρο στο εσωτερικό του κτιρίου. Δεδομένου ότι τα εργοστάσια είναι απλά, λειτουργικά και ευέλικτα κτίσματα, με ελεύθερη κάτοψη και χωρίς ενδιάμεσα χωρίσματα, εύκολα επανασχεδιάζεται ο δημόσιος χώρος ώστε να εισχωρήσει στο κτίριο. Ο επισκέπτης, συνήθως, εισάγεται μέσα στο κτίριο από έναν υπαίθριο χώρο, μια πλατεία, ο οποίος, αρκετές φορές επεκτείνεται μέχρι τους κεντρικούς άξονες. Έτσι, ο δημόσιος χώρος γίνεται άμεσα αντιληπτός από όλους. Σταδιακά, φτάνει σε ένα κεντρικό χώρο υποδοχής του μουσείου, πολλές φορές στεγασμένο, ο οποίος, όπως προκύπτει από την ανάλυση των παραδειγμάτων, μπορεί να βρίσκεται σε υπερύψωση, σε υποχώρηση, στο επίπεδο του εδάφους ή να αποτελεί ένα συνδυασμό κάποιων από τα παραπάνω συστήματα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΗΚΗΣ

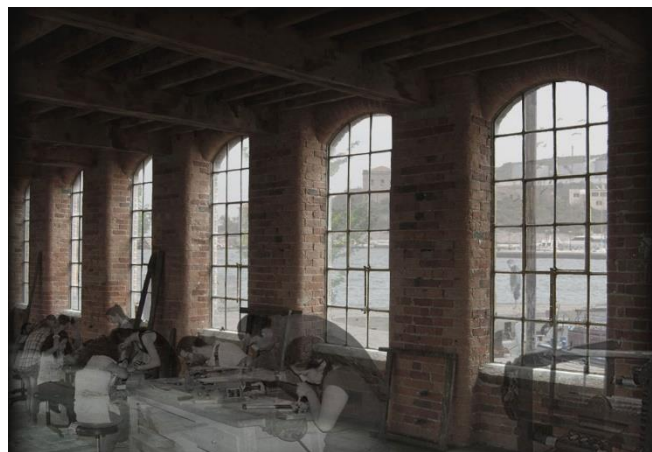
Ο επανασχεδιασμός και η ανασυγκρότηση ενός βιομηχανικού τοπίου είναι επιθυμητό να γίνεται με γνώμονα τις αξίες που εμπεριέχει και τα χαρακτηριστικά που το καθιστούν αναγνωρίσιμο ως μνημειακό σύνολο. Έτσι, η σχέση του παλιού με το καινούργιο είναι αμφίδρομη και όχι μια σχέση μεταξύ αντικρουόμενων στοιχείων. Οι επεμβάσεις στο παλιό κτίριο οφείλουν να είναι αναστρέψιμες και να έχουν τις ελάχιστες δυνατές επιπτώσεις στην κυρίαρχη μορφολογία και στον ρόλο του στον αστικό συντελεστή. Κάθε είδους αλλαγή ζητείται να τεκμηριώνεται έτσι ώστε να μην κινδυνεύει να χαθεί η αξία και η αυθεντικότητα του βιομηχανικού χώρου.

Τα βιομηχανικά κτίρια που επιλέγονται για αποκατάσταση συνήθως βρίσκονται σε στρατηγικά σημεία μέσα στην πόλη. Η μετατροπή τους σε μουσεία αποτελεί τον καλύτερο τρόπο επανένταξης σε αυτή, αφού με αυτήν τη λειτουργία επιτυγχάνεται η πρόσβαση σε όλο τον κόσμο. Με αυτή τη νέα ιδιότητα γίνονται σημεία αναφοράς για την πόλη και για τους επισκέπτες. Η περίοπτη θέση στην οποία βρίσκονται, τα καθιστά άμεσα προσβάσιμα από όλους και έτσι ενισχύεται η δημόσια λειτουργία τους. Τελικά, το κτίριο με την κυκλοφορία πολλών ανθρώπων μέσα σε αυτό επανεντάσσεται στον αστικό ιστό και καταφέρνει να αποτελέσει ένα νέο δημόσιο χώρο για την πόλη.

Η αποκατάσταση ενός βιομηχανικού κτιρίου ή συγκροτήματος, αποτελεί μέρος ενός σχεδίου για ανάπλαση της περιοχής στην οποία βρίσκεται. Όμως, εκτός από αυτή την περίπτωση, η επανάχρηση του κτιρίου γίνεται η αφορμή για να ανανεωθεί η ευρύτερη περιοχή που τις περισσότερες φορές είναι υποβαθμισμένη.



ΕΙΚΟΝΑ: ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ & ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗ: ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΑΛΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΜΑΥΡΟΥΚΑ



2.5 Η ΣΤΟΑ

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ

Η στοά είναι στεγασμένος τόπος με κολώνες (κίονες) ή θόλους, που μπορεί να χρησιμεύσει σαν καταφύγιο για τους διαβάτες σε διάρκεια μιας βροχής ή μεγάλης ζέστης. Μπορεί ακόμα να αποτελεί κομμάτι της υποστήριξης ενός κτιρίου, όπως οι εσωτερικές στοές των γοθθικών εκκλησιών, ή της αυλής των ανακτόρων στην Αναγέννηση. Στην Αρχαία Ελλάδα οι στοές ήταν στεγασμένα δημόσια κτίρια, ορθογωνίου σχήματος, με μία ανοικτή για τον κόσμο πλευρά και τις υπόλοιπες κλειστές. Οι Ρωμαίοι συνέχισαν την κατασκευή και χρήση τους, πολλές από αυτές φημίζονταν για την πολυτέλειά τους, και τις διέδωσαν έτσι στην νεότερη Ευρώπη.

Είναι ένας μεγάλος προβληματισμός για το τι είναι στοά, διότι θεωρητικά στοές είναι όλα τα μακρόστενα περάσματα με κίονες στην μια πλευρά. Πρακτικά δε, στοές υπάρχουν σε όλα τα μεγέθη και τα σχήματα, είτε σαν υπόστεγα με κολώνες, είτε σαν διαμπερή περάσματα, είτε σαν πολυτελή είσοδοι μεγάρων.

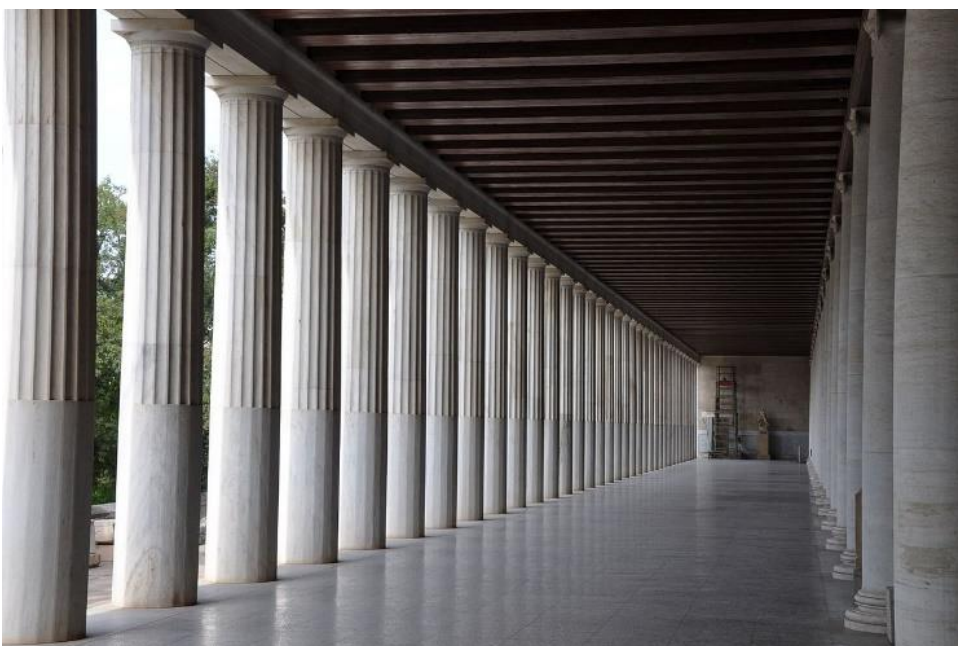
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Αρχαία ελληνική στοά

Στοά στην αρχαία ελληνική αρχιτεκτονική ονομάζεται το μακρόστενο κτήριο, του οποίου η μία μακρά πλευρά, η πρόσοψη, είναι ανοικτή και καλύπτεται με κιονοστοιχία αντί για τοίχο.

Στοές χτίζονταν σε δημόσιους χώρους συγκέντρωσης, πλατείες, αγορές, ιερά, θέατρα κ.λπ., σπανιότερα στις παρυφές δρόμων.

Η πρωταρχική λειτουργία της στοάς είναι να προστατεύει τους παριστάμενους από τις καιρικές συνθήκες (ήλιο, βροχή, κ.λπ.) χωρίς να τους κλείνει σε μια αίθουσα. Γι' αυτό και η στοά είναι απόλυτα συνυφασμένη με τις κλιματικές συνθήκες που επικρατούν στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο.



ΕΙΚΟΝΑ : ΣΤΟΑ ΑΙΤΑΛΟΥ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ



ΕΙΚΟΝΑ: Στοά Αρσακείου. 1900 (Φωτόγραφία, κείμενο: Νίκος Καββαδά

)



ΕΙΚΟΝΑ: Στοά Όπερα στην Οδό Ιπποκράτους (Φωτόγραφία MULTIMEDIA)



ΕΙΚΟΝΑ :Στοά Εμπόρων – άλλη μια ιστορική στοά του κέντρου(Άρθρο Βασίλη Σγούτα)

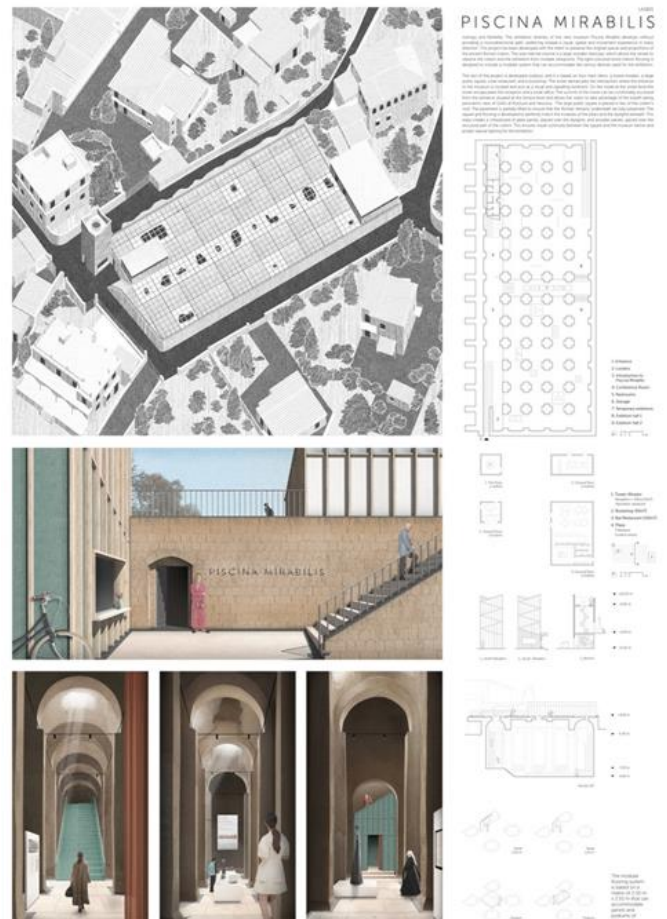
3ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗΣ

3.1 The Winners of Re-use The Roman Ruin: Piscina Mirabilis

Το Piscina Mirabilis είναι μια ρωμαϊκή δεξαμενή που χτίστηκε από τον αυτοκράτορα Αύγουστο τον 1ο αιώνα μ.Χ., προκειμένου να τροφοδοτήσει με πόσιμο νερό την έδρα του πολεμικού στόλου της Δυτικής Μεσογείου. Έσκαψε έναν λόφο τούφας, και βασίζεται σε ένα κανονικό πλέγμα στύλων και τόξων. Η θολωτή δεξαμενή έχει ύψος 15 μέτρα, μήκος 72 μέτρα, πλάτος 25 μέτρα και διαθέτει 48 πυλώνες από τούβλα.

Η μεγάλη πέτρινη δεξαμενή αποθηκεύει νερό από την κοντινή λίμνη Μισένο και το τροφοδοτεί σε μια ναυτική βάση όπου ήταν τοποθετημένη η αρμάδα του αυτοκράτορα. Η τοποθεσία βρίσκεται στην ανατολική άκρη της λίμνης του κρατήρα που βρίσκεται στην κορυφή ενός φυσικού σχηματισμού βράχου και σχηματίστηκε από ένα αρχαίο ηφαίστειο που δεν είναι πλέον ενεργό. Ο Πλίνιος ο Πρεσβύτερος και ο Νεότερος σταθμεύθηκαν εδώ κατά τη διάρκεια της έκρηξης του Βεζούβιου του 79 μ.Χ. και χρησιμοποιήθηκε ως οικόπεδο για την ταινία Μπεν Χουρ.



3.2 Oldham Town Hall / BDP

Το Oldham Town Hall είναι ένα διατηρητέο ιστορικό κτήριο κατηγορίας II που βρίσκεται στο κέντρο μιας βιομηχανικής πόλης του 19ου αιώνα στη βορειοδυτική Αγγλία, το οποίο έχει χάσει τον παραδοσιακό βιομηχανικό του χαρακτήρα ως εργοστάσιο βαμβακιού, το σημείο λοιπόν αυτό έχει πάρει τον τίτλο ως ο πιο στερημένος δήμος στην Αγγλία.

Το κτίριο στην πορεία των χρόνων απέκτησε την χρήση δημαρχείου. Το πρώην κτίριο του Δημαρχείου λοιπόν, χτισμένο σε φάσεις από το 1841 και μετά, σχεδιάστηκε για να εξυπηρετεί πολιτικές και διοικητικές χρήσεις καθώς και λειτουργίες αστυνομίας και δικαστηρίων. Εκκενώθηκε από τον κύριο κάτοχό του πριν από 30 χρόνια. Έκτοτε, όλες οι προσπάθειες μετατροπής έχουν αποτύχει, λόγω των τοπικών οικονομικών συνθηκών και της αρχιτεκτονικής του κτιρίου - ιδίως της περίπλοκης εσωτερικής του διάταξης, πολλών αλλαγών στο επίπεδο και των κακών διαδρομών κυκλοφορίας. Το κτίριο κατέρρευσε και ονομάστηκε σε εθνικό μητρώο κτιρίων κληρονομιάς που κινδυνεύουν.



ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ

Ο πελάτης απαιτούσε μια λύση που θα σώσει το κτίριο και θα ξεκινήσει η αναγέννηση του κέντρου της πόλης. Ένας κινηματογράφος πολλαπλών οθονών και οικογενειακά εστιατόρια - αν και δύσκολο - θεωρήθηκε ως το μέσο επίτευξης και των δύο στόχων.

Η λύση του BDP ήταν να σώσει όσο το δυνατόν περισσότερο τις σωζόμενες κατασκευές και να σχεδιάσει μια νέα επέκταση - το φως κουτί - στο φτωχό ύψος του κτιρίου, το οποίο έλυσε όλα τα προβλήματα κυκλοφορίας, αλλαγών επιπέδων και πρόσβασης. Όλα τα επιζώντα σημαντικά στοιχεία της κληρονομιάς έχουν διατηρηθεί και επισκευαστεί, συμπεριλαμβανομένων τριών κλασικά εμπνευσμένων πέτρινων υψών και αρκετών περίτεχνων εσωτερικών χώρων. Επτά οθόνες κινηματογράφου στεγάζονται μέσα στον περίπλοκο πολυεπίπεδο φάκελο του ιστορικού κτηρίου, μερικές σε αυθεντικές αίθουσες όπως η αίθουσα των δικαστηρίων και η αίθουσα συνεδριάσεων του συμβουλίου. Μια νέα διαμορφωμένη πλατεία για τους πεζούς παρέχει πρόσβαση σε εστιατόρια που βρίσκονται κάτω από τον κινηματογράφο. Το σχέδιο πέτυχε να προσφέρει μια σύγχρονη κινηματογραφική εγκατάσταση και πολύ απαραίτητη οικογενειακή ψυχαγωγία μέσα σε ένα ιστορικό κέντρο της πόλης, και να σώσει ένα ιστορικό κτήριο ορόσημο.



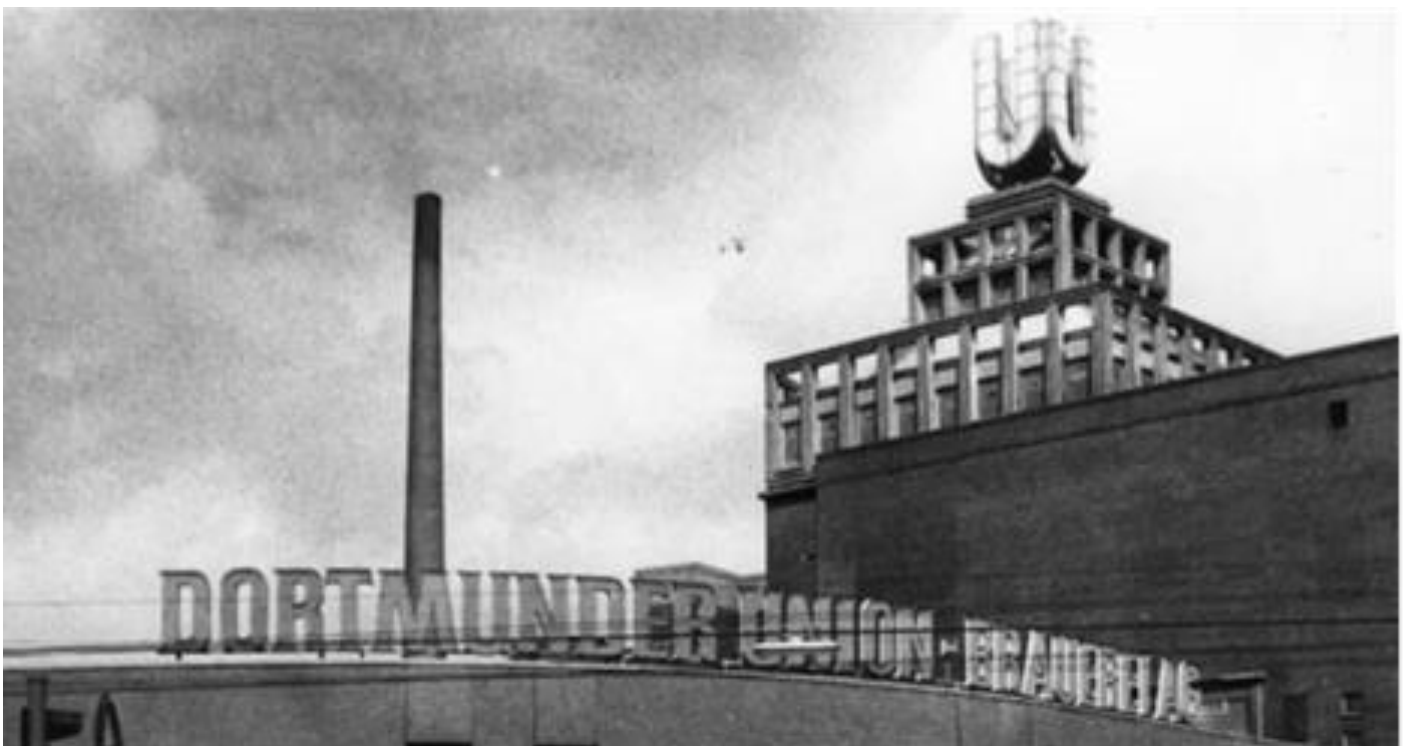
3.3 DORTMUNDER U

Το U-Tower ή το Dortmunder U, βρίσκεται στο Ντόρτμουντ στη Γερμανία και πρόκειται για ένα πρώην κτίριο μίας ζυθοποιίας. Από το 2010 λειτουργεί ως κέντρο τεχνών και δημιουργίας, φιλοξενώντας μεταξύ άλλων δράσεις του Ostwall Museum.

Το Dortmunder U εκθέτει έργα τέχνης του 20ου και του 21ου αιώνα, αναπτύσσει καινοτόμες ιδέες σχετικά με την πολιτισμική εκπαίδευση στην ψηφιακή εποχή, εισαγάγει την συνεργασία των τεχνών και της επιστήμης και συνεργάζεται με διάφορους παράγοντες στο πλαίσιο των δημιουργικών βιομηχανιών.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Το κτίριο του U-Tower ανεγέρθηκε το 1926/27, σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Emil Moog και αμέσως διακρίθηκε σε ένα από τα πιο επιβλητικά κτίρια του Ruhr. Κατέστησε την ζυθοποιία Dortmunder Union ως μία από τις πιο σημαντικές ζυθοποιίες της Ευρώπης και γενικά συνέβαλλε στην ανάδειξη της σημασίας της ζυθοποιίας, για την βιομηχανία του Dortmund, ανάμεσα στην εξόρυξη άνθρακα και την βιομηχανία μετάλλων. Το τετράεδρο "U" του λογοτύπου, σχεδιάστηκε από τον Ernst Neufert και τοποθετήθηκε στη στέγη του πύργου το 1968. Από τότε το "U" αποτελεί έμβλημα για την πόλη και υποδέχεται τους επισκέπτες του Dortmund καθώς επίσης λειτουργεί ως αξιοθέατο για τη νυχτερινή ζωή της πόλης



ΣΥΜΒΟΛΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΗ ΔΟΜΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Ο U-Tower ήταν για 67 χρόνια μια μονάδα παραγωγής μύρας και συνεπώς συμβολίζει όχι μόνο μια διαρθρωτική αλλαγή που ξεκίνησε από τον πολιτισμό, αλλά και ένα σημαντικό κεφάλαιο στην οικονομική ιστορία της πόλης του Ντόρτμουντ. Η μεταβαλλόμενη ιστορία της βιομηχανίας ζυθοποιίας του Ντόρτμουντ γενικότερα, αλλά και της ζυθοποιίας "Dortmunder Union" ειδικότερα, η οποία ήταν η μεγαλύτερη ζυθοποιία της Γερμανίας για δεκαετίες, ήταν πάντα δεμένη με την ιστορία της πόλης.



. Πολλοί συμμετέχοντες στο διαγωνισμό σχεδιάζουν επομένως να διαπεράσουν το κτίριο με άξονες φωτός, οι οποίοι θα παρέχουν αφενός πρόσθετο φως και αφετέρου θα δημιουργούν μια χωρική σύνδεση μεταξύ των ορόφων του κτιρίου. Όμως, το άνοιγμα βάση αυτών των σχεδίων δεν είχε καμία ελπίδα να πραγματοποιηθεί, καθώς τα δάπεδα είχαν αρχικά σχεδιαστεί με προδιαγραφές άλλων χρήσεων και έτσι αυτοί οι άξονες θα παραβίαζαν τους κανόνες ασφαλείας.



3.4 Jingdezhen Imperial Kiln Museum / Studio Zhu-Pei

Architects Studio Zhu-Pei

- Τοποθεσία : Ανατολική πύλη του Royal Kiln Factory, Junction of Shengli Road και Zhonghua North Road, Zhushan District, Jingdezhen, Jiangxi, China
- Project Year:2020

Βρίσκεται στο κέντρο μιας ιστορικής περιοχής, ο χώρος του Μουσείου βρίσκεται δίπλα στα ερείπια του αυτοκρατορικού Kiln που περιβάλλουν πολλά αρχαία συγκροτήματα κλιβάνων. Το Jingdezhen είναι γνωστό ως "Πορσελάνη Πρωτεύουσα" στον κόσμο, επειδή παράγει κεραμικά για 1.700 χρόνια. Στις δυναστείες Ming και Qing, η Jingdezhen εξήγαγε τεράστια ποσότητα πορσελάνης στην Ευρώπη.

Το Jingdezhen αναπτύσσεται φυσικά στις κοιλάδες που περιβάλλουν τα ποτάμια, τους λόφους και τα βουνά λόγω της βιομηχανίας πορσελάνης



Βρίσκεται σε μια αρκετά ιστορική περιοχή δίπλα στην ανατολική πλευρά των ερειπίων του Imperial Kiln, το σχέδιο του μουσείου Imperial Kiln ευθυγραμμίστηκε με το δίκτυο βορρά-νότου του δρόμου Jingdezhen, στην είσοδο του αντικρίζεις πιασίνες νερού, μια γέφυρα, στραμμένη προς τα δυτικά, αγκαλιάζοντας το ανοιχτό αρχείο των Imperial Kiln Ruins, καλωσορίζοντας επισκέπτες από το Imperial Kiln Relic Park με δημόσιες διαδρομές για να περιπλανηθούν οι περαστικοί μέσα στο δάσος κάτω από το καταπράσινο θόλο, περνώντας από τη γέφυρα στο φουαγιέ του μουσείου.

Τα περισσότερα από τα μικρά σοκάκια μεταξύ των συγκροτημάτων κλιβάνων πλησίαζαν

πάντα στον ποταμό Τσανγκ για να μεταφέρουν προϊόντα πορσελάνης στον ποταμό, οι κεντρικοί δρόμοι ήταν πάντα μαζί με τον ποταμό Τσανγκ για να ενώσουν όλες τις επιχειρήσεις και τα εμπορικά.

Το Imperial Kiln Museum περιλαμβάνει περισσότερες από μισές ντουζίνες τούβλα με βάση την παραδοσιακή μορφή του κλιβάνου, καθένα από τα θησαυροφυλάκια είναι διαφορετικού μεγέθους, καμπυλότητας και μήκους. Φυσικά εφαρμόστηκαν στον ιστότοπο, ενσωματώθηκαν προσεκτικά με πολλά υπάρχοντα ερείπια, συμπεριλαμβανομένων μερικών ερειπίων που βρέθηκαν μετά την κατασκευή.



Τα υλικά του μουσείου κυριαρχούνται από τούβλα, τα ανακυκλωμένα παλιά τούβλα αναμιγνύονται με νέα τούβλα για να αντικατοπτρίζουν την τοπική κουλτούρα κατασκευής. Αυτή η σύμπλεξη δύο διαφορετικών ιστορικών φάσεων που προτείνονται από το συνδυασμό νέων και παλαιών τούβλων πρέπει να προκαλέσει ενδιαφέρον, περιέργεια, να δημιουργήσει νέες ερωτήσεις και να δώσει νέες απαντήσεις αλληλεπιδρώντας με το μυαλό των ανθρώπων που αναπόφευκτα προκαλούν αναμνήσεις και απολαμβάνουν μια μοναδική εμπειρία. Το παρελθόν δεν μπορεί να διαγραφεί, αλλά να ξαναγραφεί με αφηγήσεις μια νέα συνείδηση και ωριμότητα, ένα είδος σύγχρονης αρχαιολογίας.



Οι ασυναγώνιστες, επενδυμένες και τοξωτές κατασκευές του μουσείου, φτάνουν κάτω από το επίπεδο του δρόμου για να δώσουν όχι μόνο την ευελιξία να προσαρμοστεί στον περίπλοκο χώρο, αλλά και να επιτύχουν μια οικεία κλίμακα εσωτερικού χώρου. Αυτή η στρατηγική - εν μέρει επίσης μια απόκριση στο ύψος των ιστορικών κτιρίων - οδηγεί σε παραγωγική ασάφεια σε σχέση με το οριζόντιο στοιχείο του κτηρίου. Η «εισαγωγή» του κτηρίου στο έδαφος του χώρου παράγει μια σειρά δημόσιων χώρων σε επίπεδο δρόμου. Επίσης, το πιο σημαντικό, επιτρέπει τη σχεδίαση ενός αριθμού πιο οικείων ανοιχτών θησαυρών και αυλών μέσα στο μουσείο.

Οι περισσότεροι από αυτούς τους δημόσιους χώρους καλύπτονται κάτω από σκιασμένους χώρους, προστατευμένοι από βροχές λόγω της ζέστης και της βροχής κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού στο Jingdezhen. Ένας από αυτούς τους ανοιχτούς χώρους, δύο ανοιχτούς θόλους που βρίσκονται και στα δύο άκρα, θα αποκαλύψει επίσης τα ίχνη του ιστορικού υφάσματος στην τοποθεσία.

Καθώς στρίβετε δεξιά στο φουαγιέ, θα περάσετε αντίστοιχα το βιβλιοπωλείο, το καφέ, την αίθουσα τσαγιού και τελικά θα

φτάσετε σε μια ημι-υπαίθρια περιοχή κάτω από την καμάρα, παρακολουθώντας μια γραφική σκηνή. Τις πρωινές ώρες οι επιφάνειες σε αυτές τις καμάρες αντανακλούν τα κύματα του νερού ενώ χαμηλά οριζόντια τα κενά δελεάζουν τους ανθρώπους να καθίσουν στο πάτωμα για να δουν τον μακρύ ορίζοντα των αυτοκρατορικών κλιβάνων. Μια παρόμοια έκπληξη θα δημιουργηθεί όταν βλέπετε το περίπτερο Longzhu των αυτοκρατορικών ερείπια κλιβάνων μέσω των κάθετων ραφών όταν βρίσκεστε στο δρόμο προς το αμφιθέατρο πριν μπειτε στο φουαγιέ.





4ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΧΡΗΣΗΣ

4.1 ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η επανάχρηση της Αρχιτεκτονικής αποτελεί μία πανάρχαια πρακτική που συνέβαλε σε μεγάλο βαθμό στη διατήρηση ιστορικών κατασκευών, μέχρι σήμερα. Παράλληλα, αποτελεί μία σωστή περιβαλλοντικά επιλογή και προσφέρει μεγάλα οικονομικά οφέλη.

Το κτίριο Παπαπέτρου λοιπόν που αποτελούσε πηγή ζωής για την πόλη του Αγρινίου , πέρασε από όλα τα στάδια που μπορεί να δεχτεί ένα κτίριο , έζησε αρκετά χρόνια για την χρήση που κατασκευάστηκε , λεηλατήθηκε στα χρόνια της κατοχής ,έπειτα πήρε πάλι ζωή και τέλος έζησε και ζει την εγκατάλειψη . Σήμερα στέκετε αλώβητο στον χρόνο κατασκευαστικά με μικρές φθορές σε σχέση με την ηλικία του ,περιμένοντας να πάρει χρήση και να γεμίσει κόσμο, ζωή και χαρακτήρα .

Έχοντας μελετήσει τις ανάγκες της πόλης και των γύρω περιοχών ,που κατά βάση είναι αγροτικές και στο πέρασμα των χρόνων έχασαν τελείως το χαρακτήρα τους, δημιουργήθηκε μια περιοχή όπου το αστικό της κέντρο το Αγρίνιο φιλοξενεί μόνο δημόσιες υπηρεσίες και ιδιωτικές επιχειρήσεις που σε καμία περίπτωση δεν θυμίζουν το λόγο δημιουργίας του αστικού αυτού κέντρου. Είναι μια πόλη λοιπόν που προσπαθεί να μιμηθεί τα μεγάλα αστικά κέντρα ξεχνώντας το χαρακτήρα της περιοχής . Έρχονται λοιπόν οι καπναποθήκες Παπαπέτρου να θυμίσουν το λόγο δημιουργίας αυτής της πόλης που στέκουν αγέρωχες σε ένα αρκετά κεντρικό σημείο της. Η χρήση που είχε ως καπναποθήκες πλέον αποτελεί μια ιστορική ανάμνηση, το κτίριο όμως δεν είναι ανάμνηση αλλά πηγή ζωής δίνοντάς του νέα χρήση .

Η νέα χρήση λοιπόν σε ένα βιομηχανικό κτίριο σαν αυτό καταφέρνει να ξυπνήσει μνήμες αλλά και να δημιουργήσει νέες , έχοντας την ικανότητα να μην χάσει ποτέ την ιστορία του αλλά να την εμπλουτίσει . Το εν λόγω κτίριο έχει περάσει από όλα τα στάδια έχει όμως φτάσει σε ένα κομβικό σημείο , εδώ καλούμαστε να διατηρήσουμε και το κτίριο αλλά και την ιστορία του .

Τα βιομηχανικά κτήρια δημιουργούν μια νοσταλγία για την εποχή που πέρασε , σίγουρα όλα τα κτίρια που τοποθετούνται χρονικά σε άλλη εποχή δημιουργούν μνήμες και συναισθήματα. Τα βιομηχανικά κτίρια όμως πέρα από την ιστορία τους και τις μνήμες έχουν ένα στοιχείο που δεν έχουν τα άλλα κτίρια την αίσθηση της παρακμής . Ήταν ένας χώρος που έδινε ζωή σε μια ολόκληρη πόλη , δεν ήταν ένα κτίριο της ιδιοκτησίας των Παπαπέτρου αλλά όλης της πόλης αφού μέσα από αυτό στηρίζονταν αμέτρητα νοικοκυριά. Τα βιομηχανικά λοιπόν κτίρια κρύβουν εκατοντάδες ιστορίες ανθρώπων , έτσι δίνοντάς του ζωή δεν θα παύσουν ποτέ να ανακυκλώνονται και να χάνονται στο πέρασμα των χρόνων ,θα είναι εκεί για να κρατούν τα θεμέλια του κτιρίου.

4.2 ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

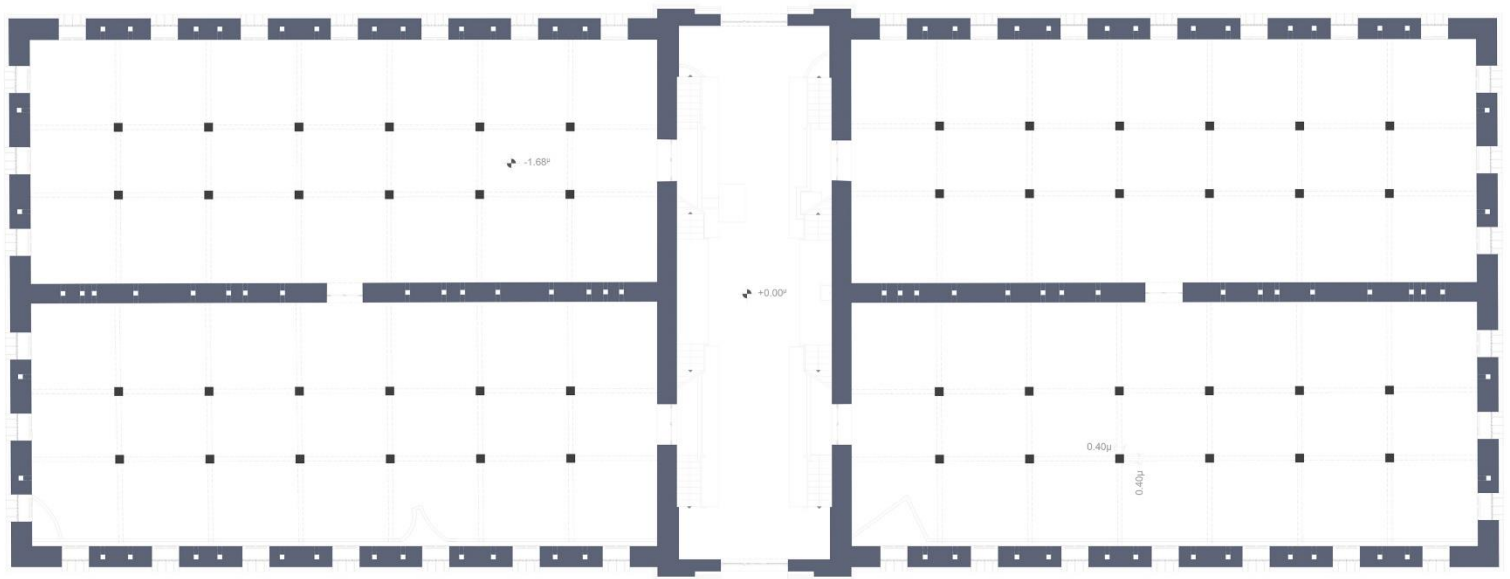
Το κτίριο Παπαπέτρου που βρίσκεται οδών Λ. Μαβίλη και Κ. Παλαμά έχει τις προδιαγραφές να γίνει το σύμβολο της περιοχής και να μην πάψει ποτέ να θυμίζει στους παλιούς και στους νέους την παλιά του χρήση μέσα από την καινούργια . Το κτίριο αποτελείται από τέσσερις ορόφους και ένα υπόγειο και χωρίζεται σε τρία τμήματα , δύο ίδια τετράγωνα και ένα στο κέντρο του, παραλληλόγραμμο . Στο πρώτο κομμάτι δεξιά θα δημιουργηθεί το Μουσείο Καπνού στο κεντρικό θα δημιουργηθεί ένα νέο πέρασμα (Στοά) και οι δυο εισοδοί για τα δυο μουσεία και στο αριστερό τμήμα θα δημιουργηθεί το Μοντέρνο Μουσείο (Tobacco virtual museum) με των χώρο εστίασης .Η νέα χρήση με βασικό σημείο την Στοά θα προσφέρει μια καινούργια διαδρομή στους κατοίκους της πόλης , μια διαδρομή στον χρόνο.



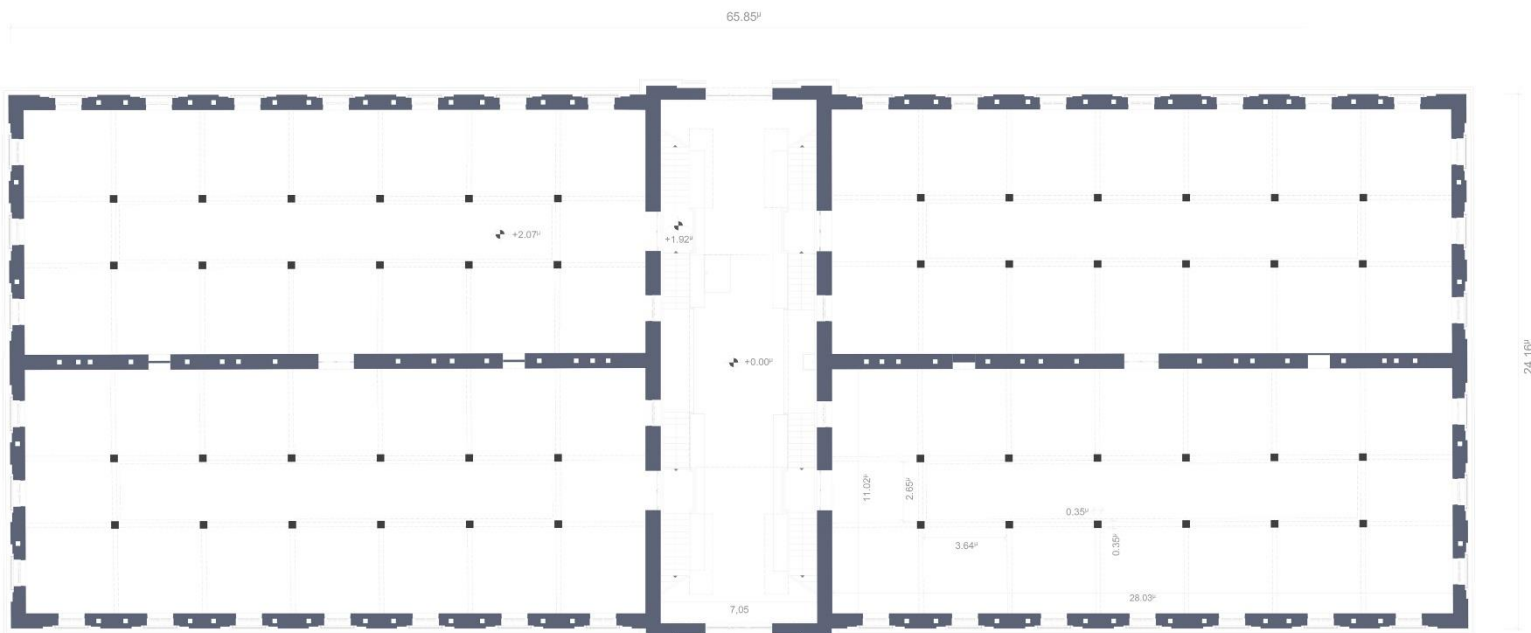
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΥΡΟ ΔΡΟΜΟΥΣ

Είναι ένας από τους πιο πολυσύχναστους δρόμους της πόλης ειδικά της πρωινές ώρες λόγω των σχολείων αλλά και άλλων υπηρεσιών που διαθέτει αυτό το κομμάτι όπως το Δικαστικό Μέγαρο , πολυκαταστήματα και αρκετοί χώροι εστίασης. Από την άλλη πλευρά υπάρχουν μικρά δρομάκια , η ένωση αγροτικού συλλόγου Αγρινίου ένα κτηνιατρείο και αρκετά κτίρια . Η χρήση σήμερα του οικοδομικού αυτού τετραγώνου είναι η στάθμευση των αυτοκινήτων μπροστά στην είσοδο τον Καπναποθηκών.

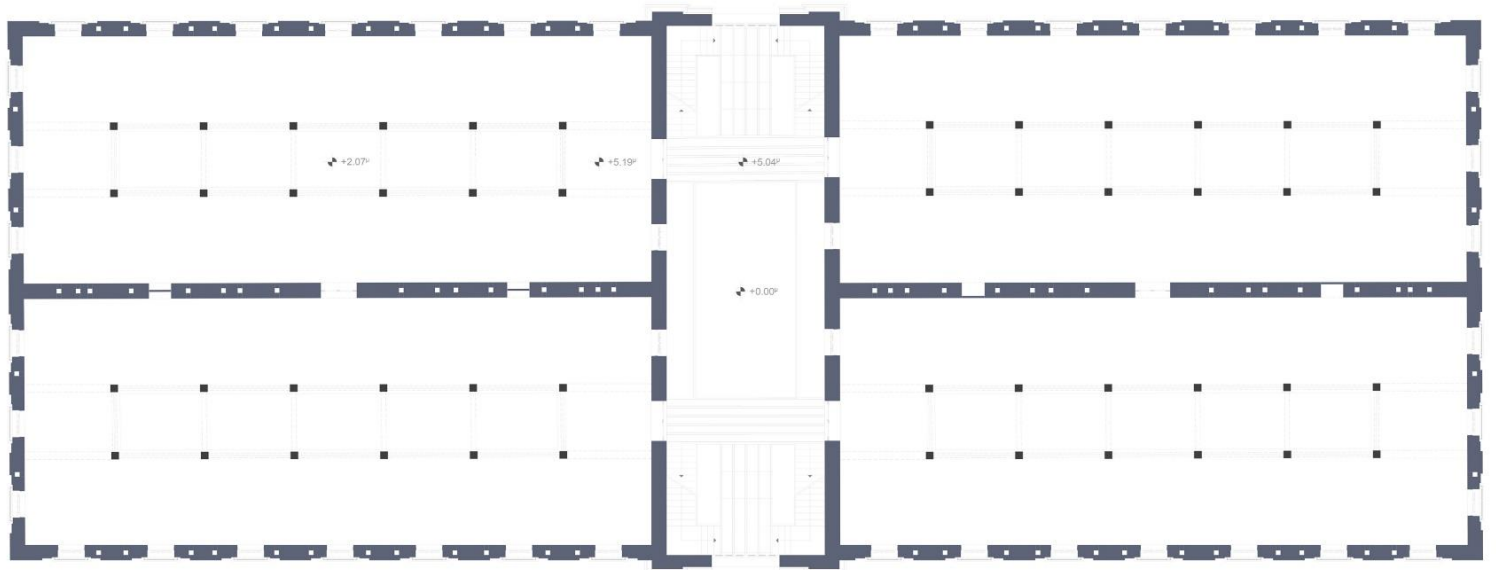
ΣΧΕΔΙΑ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
ΚΑΠΝΑΠΟΘΗΚΕΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ



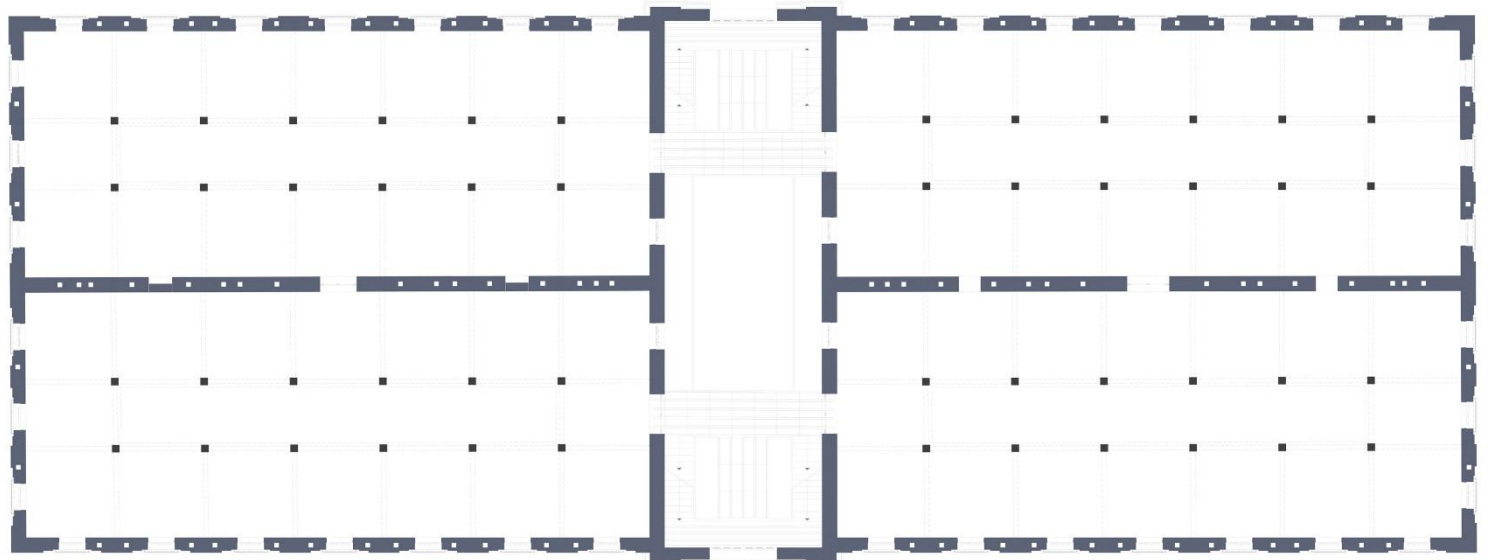
ΥΠΟΓΕΙΟ



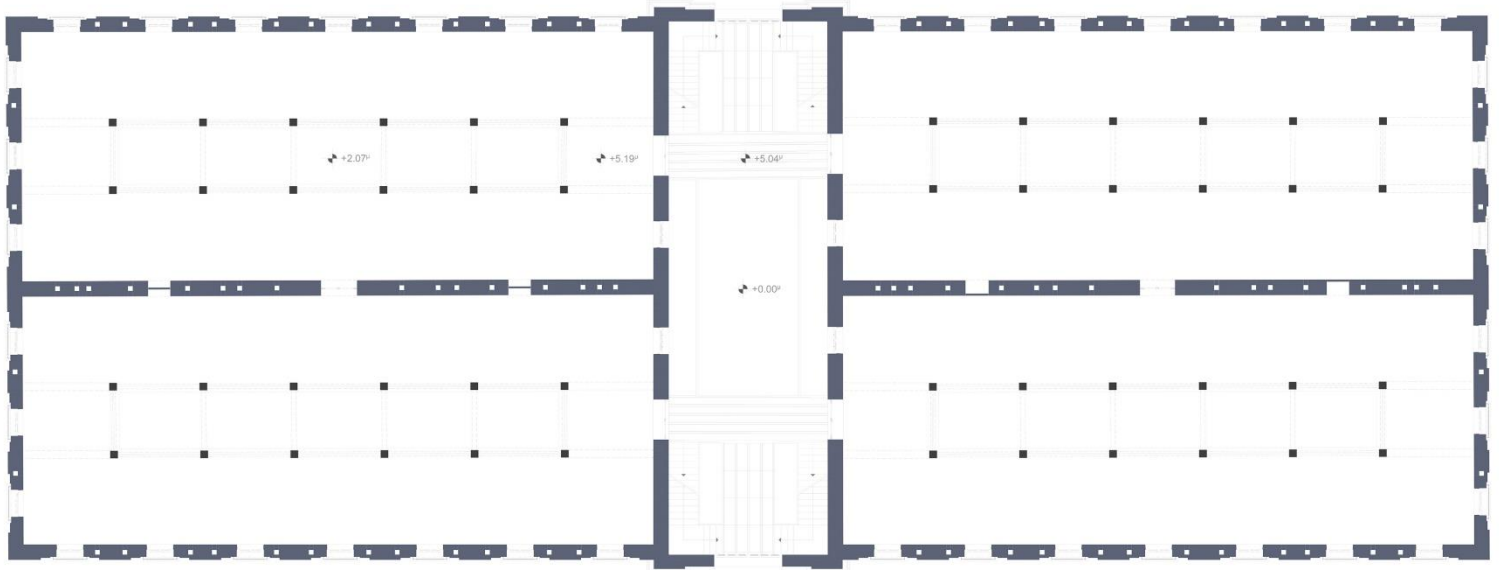
ΙΣΟΓΕΙΟ



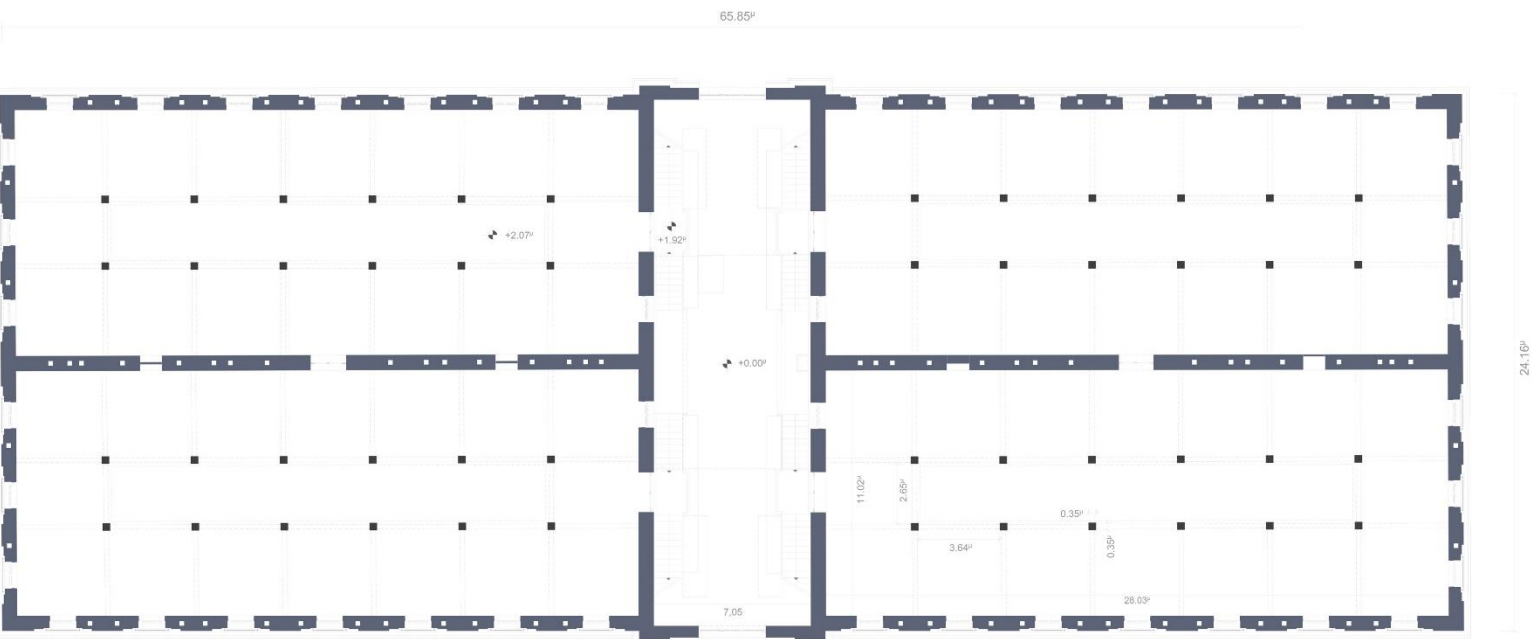
Α ΟΡΟΦΟΣ



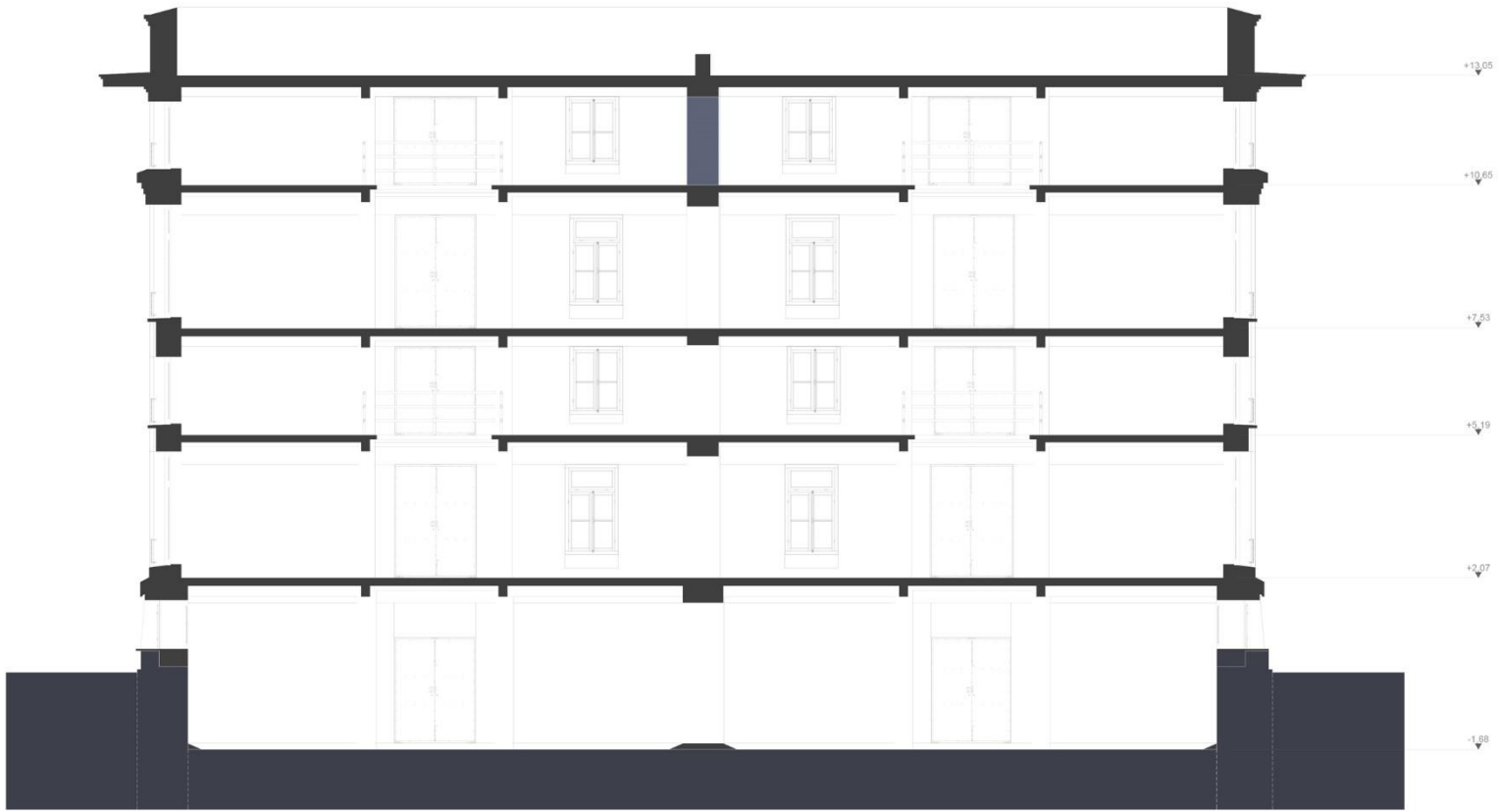
Β ΟΡΟΦΟΣ



Γ ΟΡΟΦΟΣ



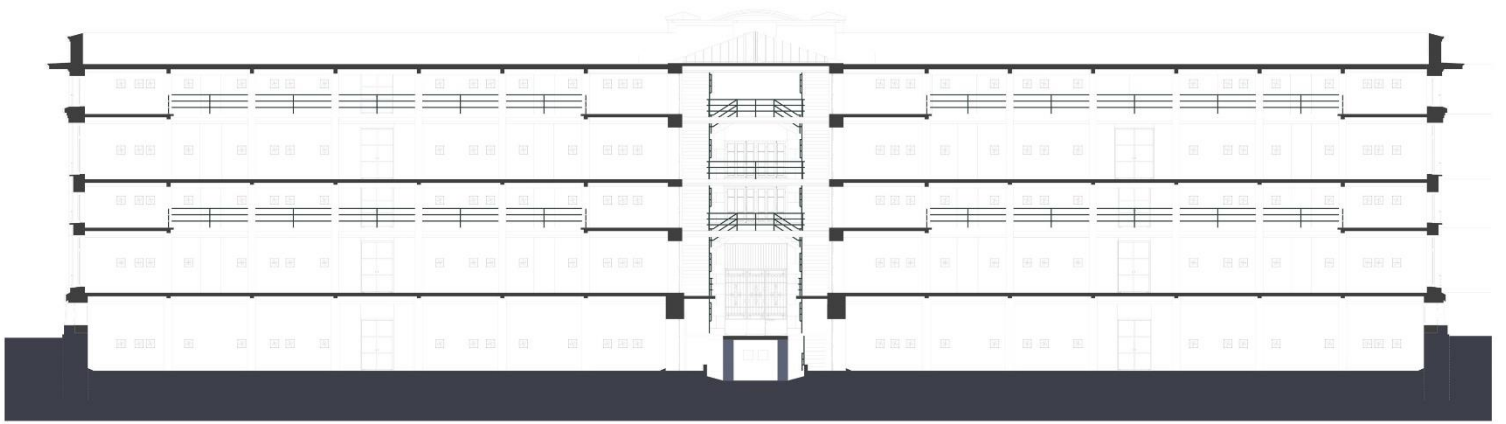
Δ ΟΡΟΦΟΣ



TOMH A - A



TOMH B - B



TOMH B-B



4.3 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΤΟΑΣ

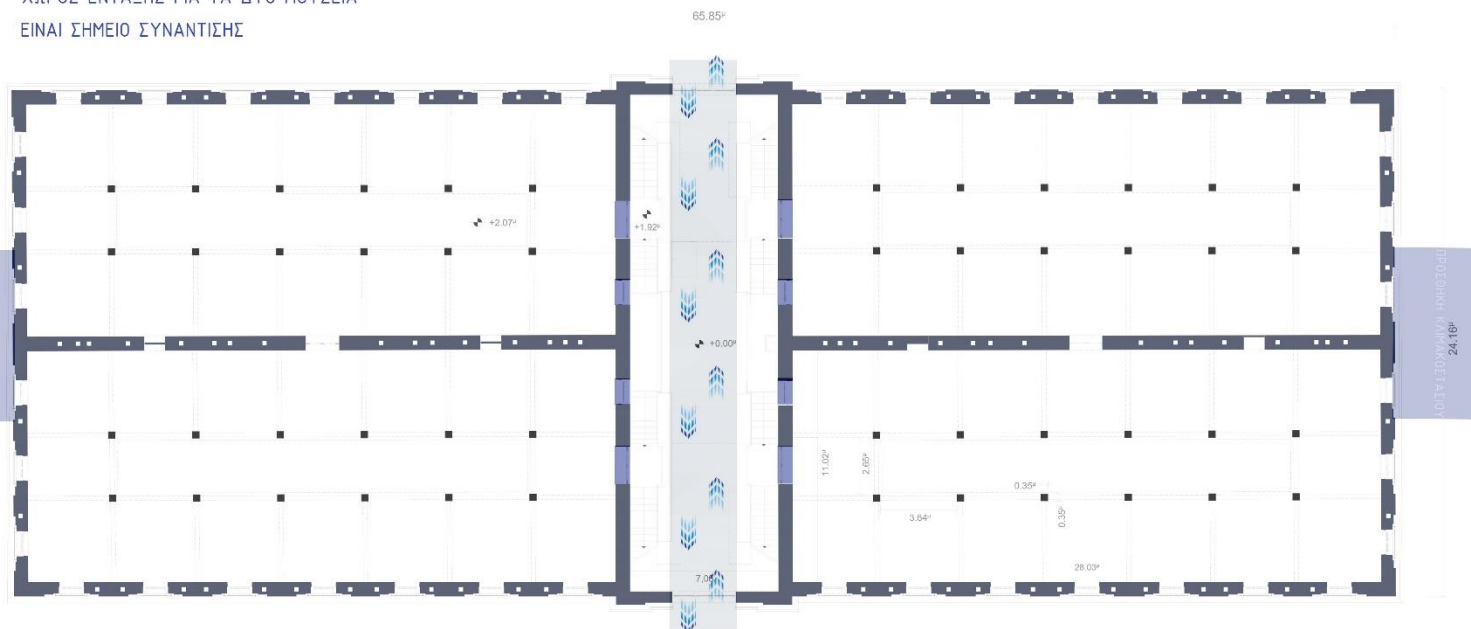
Η δημιουργία της στοάς όπου θα κάνει το κτίριο προσιτό σε κάθε περαστικό, θα προσφέρει μια νέα χρήση σε όλο το κτίριο ως πέρασμα και μια εύκολη πρόσβαση στις νέες χρήσεις του κτιρίου.

Η Στοά μπορεί να χρησιμεύσει σαν καταφύγιο για τους διαβάτες στη διάρκεια μιας βροχής ή μεγάλης ζέστης κάτι που είναι σύνηθες στην περιοχή.

Η δημιουργία λοιπόν της Στοάς θα έχει ως αποτέλεσμα να ενώσει το ένα κομμάτι της πόλης με το άλλο δημιουργώντας νέες διαδρομές που θα προσφέρουν στον περαστικό την δυνατότητα να περνάει μέσα από το κτίριο Παπαπέτρου, είτε για να επισκεφτεί της νέες χρήσεις είτε για να οδηγηθεί στον προορισμό του.

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΟΓΡΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΑ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ

Η ΣΤΟΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΑΣΜΑ ΑΠΟ ΗΝ ΜΙΑ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ
ΧΩΡΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΜΟΥΣΕΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΙΟ ΣΥΝΑΝΤΙΣΗΣ



ΣΤΟΑ ΙΣΟΓΕΙΟ

4.4 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Ο Εξωτερικός χώρος των καπναποθηκών θα έχει δημόσιο χαρακτήρα με την δημιουργία νέων ανοιγμάτων στα όρια του οικοπέδου προσφέροντας από τις τρεις προσβάσιμες πλευρές πολλά και μεγάλα ανοίγματα για την εύκολη είσοδό στο κτίριο. Θα δημιουργηθούν χώροι καθισμάτων με φυσική σκίαση από δέντρα που ευδοκιμούν στην περιοχή (ελιές , βελανιδιές και πλατάνια). Στην αριστερή μεριά του κτιρίου στην οδό Μαβίλη θα δημιουργηθεί μια πλατεία, στο σημείο αυτό επίσης θα έχει τρεις εισόδους μια την κεντρική και δυο μικρότερες δεξιά και αριστερά. Στην πλευρά της οδού Κωστή Παλαμά υπάρχει μια μεγάλη είσοδος που σε οδηγεί στην πίσω όψη του κτιρίου εκεί υπάρχει χώρος καθισμάτων και μια διαδρομή που σε οδηγεί στην πίσω είσοδο της στοάς. Τέλος στην πλευρά της οδού Παπαϊωάννου βρίσκετε μια ακόμη είσοδος με προορισμό το κτίριο και η δημιουργία τριών επιπέδων όπου θα διαθέτουν χώρο καθισμάτων με φυσική σκίαση και προσανατολισμό προς το κτίριο.



ΕΙΚΟΝΑ: ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΗ ΚΤΙΡΙΟΥ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΟ ΜΑΒΙΛΗ

4.5 ΥΠΟΓΕΙΟ (ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ)

Στο υπόγειο του κτιρίου Α θα δημιουργηθούν χώροι γραφείων και χαλάρωσης για το προσωπικό του μουσείου. Στο υπόγειο ο χρήστης μπορεί να μεταβεί με ασανσέρ ή σκάλα., μπαίνοντας στον χώρο στα αριστερά ,δεξιά και στο κέντρο βρίσκονται τα γραφεία της διοίκησης , στην συνέχεια στο κέντρο του χώρου έχει δημιουργηθεί χώρος Συνεδριάσεων στην δεξιά πλευρά υπάρχει κουζίνα με χώρο καθισμάτων και στην αριστερή ένα σαλόνι χαλάρωσης .Τέλος διαθέτει τουαλέτες ΑΜΕΑ ,τέσσερείς τουαλέτες ανδρών και αντίστοιχα γυναικών και δύο αποθήκες.

Στο κτίριο Β θα δημιουργηθεί ένας χώρος με δημόσιο χαρακτήρα διαθέτοντάς δύο αίθουσες παρουσιάσεων με την δυνατότητα να ενώνονται δημιουργώντας μια μεγάλη αίθουσα ανάλογα με τις ανάγκες τις εκάστοτε παρουσίασης. Κατά την είσοδο στον χώρο θα συναντήσουμε την Reception στο κέντρο ,στα δεξιά υπάρχει χώρος αναμονής και στα αριστερά ένα Bar. Τέλος διαθέτει τουαλέτες ΑΜΕΑ ,τέσσερείς τουαλέτες ανδρών και αντίστοιχα γυναικών ,τον χώρο δεξαμενής και λεβητοστασίου και δύο αποθήκες.

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΟΓΡΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΚΤΙΡΙΟ Α
ΧΩΡΟΣ ΓΡΕΦΕΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ/ ΑΡΧΕΙΟ & ΧΩΡΟ ΧΑΛΑΡΩΣΗΣ
ΧΩΡΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΚΟΥΖΙΝΑΚΙ & ΧΩΡΟ ΑΝΑΜΟΝΗΣ
ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

ΚΤΙΡΙΟ Β
ΧΩΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ RECEPTION / BAR & ΧΩΡΟ ΑΝΑΜΟΝΗΣ
ΧΩΡΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΩΝ ΔΙΠΛΟΣ ΧΩΡΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΩΝ
ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ & ΛΕΒΗΤΟΣΤΑΣΙΟ



ΥΠΟΓΕΙΟ

4.6 Α ΚΑΙ Β ΟΡΟΦΟΣ (RECEPTION ΜΟΥΣΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ)

Α ΟΡΟΦΟΣ

Στο κτίριο Α έχει σχεδιαστεί η Reception του Modern Tobacco Museum όπου την συναντάμε στα δεξιά της εισόδου μας στον χώρο διαθέτοντας χώρο αναμονής και γκαρνταρόμπα. Στην δεξιά πλευρά του χώρου έχει σχεδιαστεί μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων με την δυνατότητα μουσικοθεατρικών παραστάσεων.

Στο κτίριο Β έχει σχεδιαστεί αντίστοιχα στα αριστερά της εισόδου η Reception του Tobacco Museum και στην αριστερή πλευρά το Πωλητήριο του μουσείου.

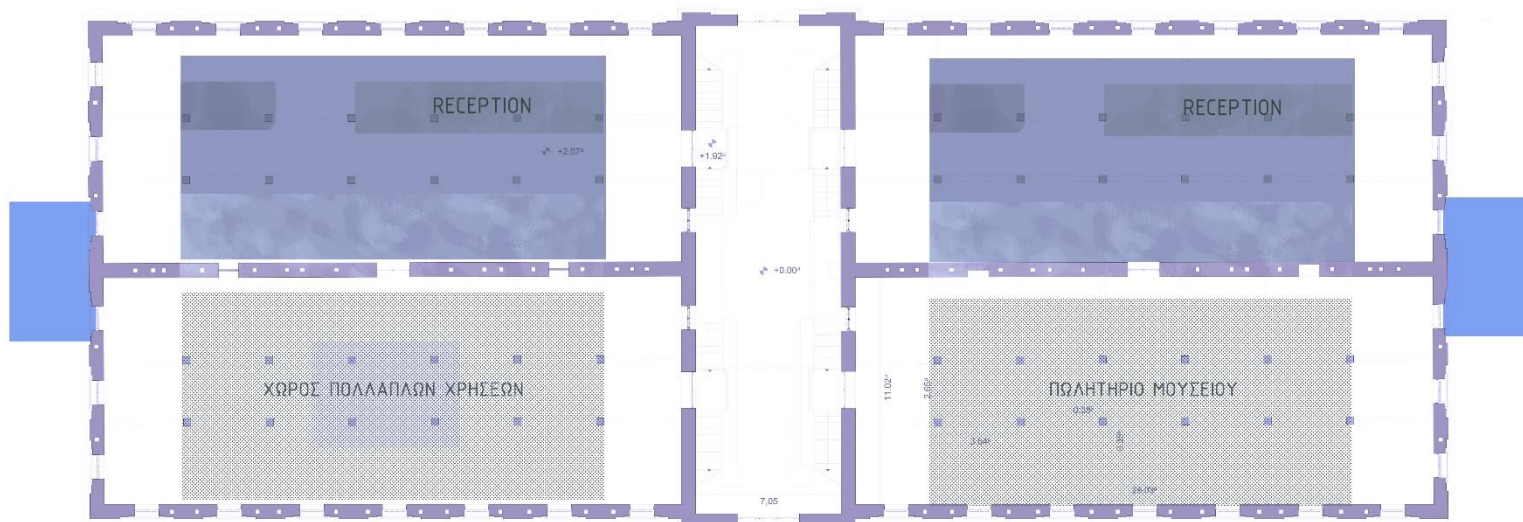
ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΟΓΡΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΧΩΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΜΟΥΣΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΚΤΙΡΙΟ Α

ΧΩΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ (RECEPTION) & ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΜΟΝΗΣ
ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ
ΧΩΡΟΣ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΜΕ ΥΠΟΔΟΜΗ
ΜΟΥΣΙΚΩΝ & ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΚΤΙΡΙΟ Β

ΧΩΡΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ (RECEPTION) & ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΜΟΝΗΣ
ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ
ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ ΜΟΥΣΕΙΟΥ



Α ΟΡΟΦΟΣ

Β ΟΡΟΦΟΣ

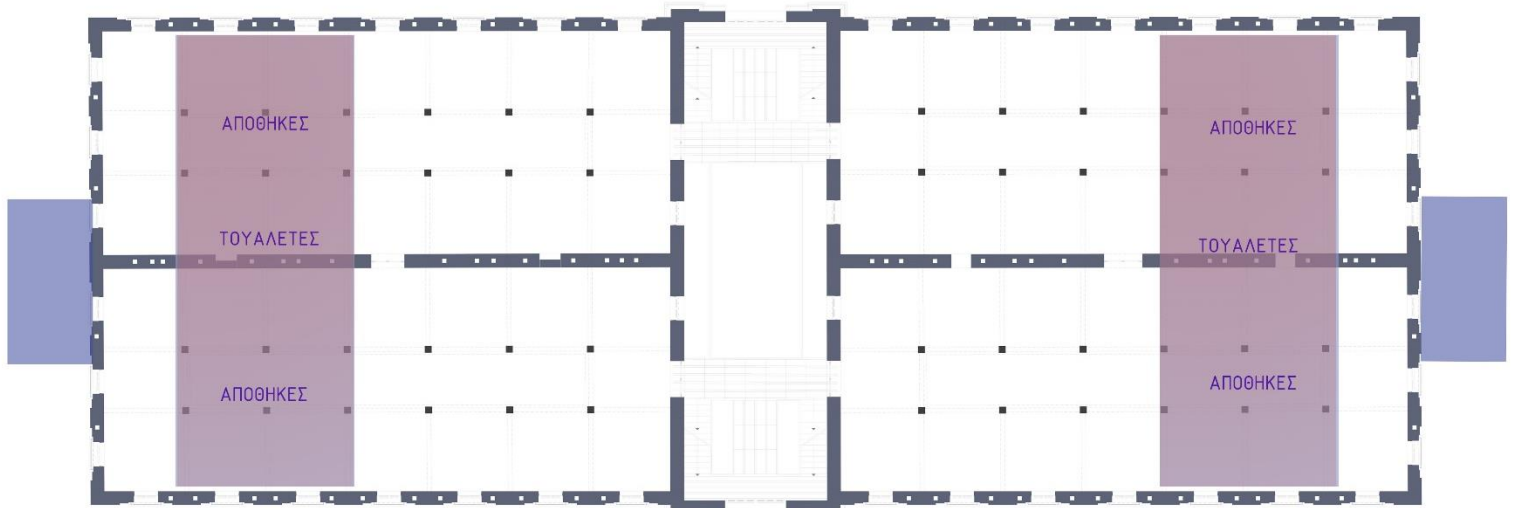
Στον Β όροφο και των δύο κτιρίων έχουν σχεδιαστεί τα κοινόχρηστα W/C των Μουσείων όπου οι είσοδος σε αυτό πέρα από την είσοδο της στοάς και των εξωτερικών προσθηκών γίνεται και από τον Α όροφο με την χρήση σκάλας.

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ

ΧΩΡΟΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΚΤΙΡΙΟ Α
ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ
ΑΠΟΘΗΚΕΣ

ΚΤΙΡΙΟ Β
ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ
ΑΠΟΘΗΚΕΣ



Β ΟΡΟΦΟΣ

4.7 ΄Γ ΟΡΟΦΟΣ (ΜΟΥΣΙΑΚΟΙ ΧΩΡΟΙ)

ΚΤΙΡΙΟ Α

Στο ΄Γ όροφο στο κτίριο Α έχει σχεδιαστεί ο Μουσειακός χώρος του Modern Tobacco Museum (virtual museum) μια πολυμορφική αίθουσα με κινητά διαχωριστικά πάνελ που θα λειτουργούν με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να διαμορφώνετε κάθε φορά μια αίθουσα ανάλογα με την εκάστοτε χρήση. Τα διαχωριστικά αυτά πάνελ θα είναι μεταλλικής κατασκευής που θα προσαρμόζονται σε κάθε περίπτωση έχοντας την δυνατότητα να αλλάζουν ύψος και πλάτος με ένα συρόμενο μηχανισμό που θα βοηθήσει στην μορφοποίησή τους . Ο Εκθεσιακός αυτός χώρος έχει την δυνατότητα της πλήρους απομόνωσής από τον υπόλοιπο εκθεσιακό χώρο όπου θα φιλοξενεί νέες εκθέσεις παρέχοντας όλους τους πιθανούς τρόπους εκθέσεων. Στον υπόλοιπο χώρο θα φιλοξενηθούν έργα τέχνης που έχουν δημιουργηθεί με έμπνευση τον καπνό.

ΚΤΙΡΙΟ Β

Στον ίδιο όροφο στο κτίριο Β θα δημιουργηθεί το Tobacco Museum με τα κλασικά χαρακτηριστικά ενός τυπικού εκθεσιακού χώρου . Ο χώρος φιλοξενίας των εκθεμάτων κατασκευάζεται με βάση μεταλλική, απολύτως οριζόντια (κατάλληλα ρυθμιζόμενη), πάνω στην οποία τοποθετούνται ανάλογα με το σχεδιασμό, οι προβλεπόμενες κατά προθήκη επιμέρους βάσεις των εκθεμάτων. Αντίστοιχα με το Modern Tobacco Museum έχει σχεδιαστεί μια πολυμορφική αίθουσα προβολών για να καλύψει της ανάγκες της έκθεσης.

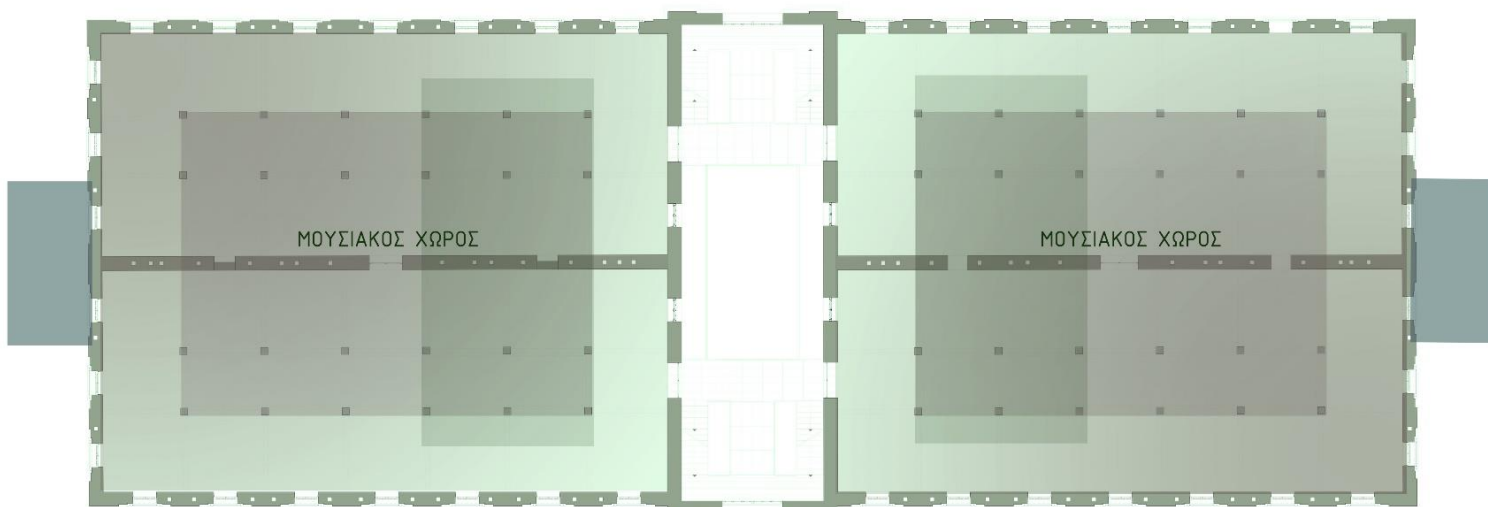
ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΟΓΡΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΜΟΥΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΚΤΙΡΙΟ Α

ΜΟΥΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΜΕ ΨΥΦΙΑΚΑ ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΠΝΟΥ
VIRTUAL MUSEUM
ΧΩΡΟΣ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

ΚΤΙΡΙΟ Β

ΜΟΥΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΜΕ ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΠΝΟΥ
ΜΟΥΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΜΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΠΝΟΥ



4.8 Δ ΟΡΟΦΟΣ & ΔΩΜΑ

ΚΤΙΡΙΟ Α

Στο Δ όροφο του Μουσείου έχει σχεδιαστεί χώρος εστίασης που διαθέτει open bar & open kitchen για τους επισκέπτες του μουσείου αλλά και για δημόσια χρήση. Ο χώρος εστίασης θα διαθέτει κοινόχρηστα W/C δυο μπαρ και τραπεζοκαθίσματα.

ΚΤΙΡΙΟ Β

Στο κτίριο Β θα συνεχίσει η έκθεση του Tobacco Museum με τα κλασικά χαρακτηριστικά ενός τυπικού εκθεσιακού χώρου.

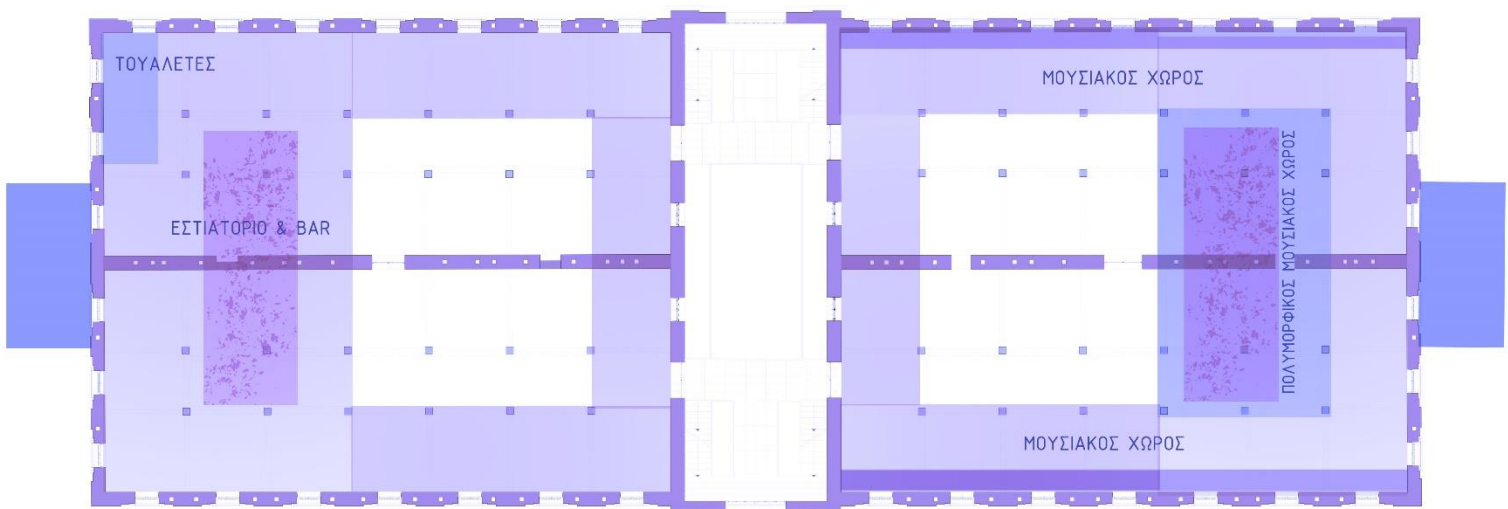
ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΟΓΡΑΝΟΓΡΑΜΜΑ BAR-RESTAURANT & ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΠΝΟΥ

ΚΤΙΡΙΟ Α

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ & BAR
ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ

ΚΤΙΡΙΟ Β

ΜΟΥΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ
ΠΟΛΥΜΟΡΦΙΚΟΣ ΜΟΥΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ



Δ ΟΡΟΦΟΣ

ΔΩΜΑ

Το δώμα του κτιρίου Παπαπέτρου θα έχει δημόσιο χαρακτήρα. Στην πλευρά του κτιρίου Α θα έχει σχεδιαστεί η συνέχεια του χώρου εστίασης με φυσικό κα τεχνητό τρόπο σκίασης κάτι που θα συνεχίζει και από την πλευρά του κτιρίου Β.

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ ΟΓΡΑΝΟΓΡΑΜΜΑ

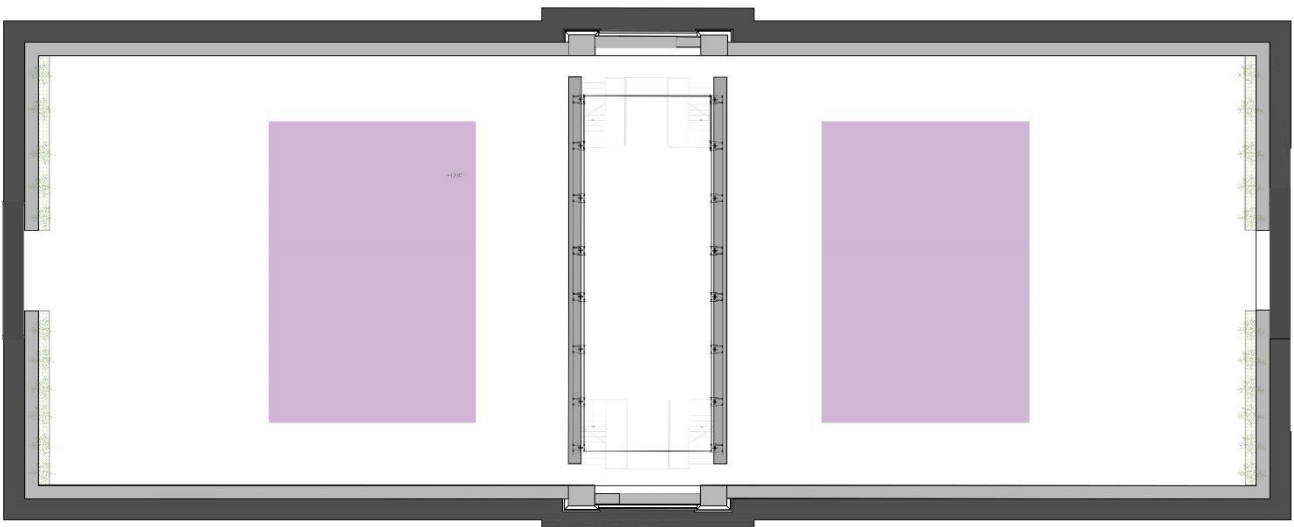
ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΚΤΙΡΙΟ Α

ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΣ ΧΩΡΟΣ
ΧΩΡΟΣ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΤΙΡΙΟ Β

ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΣ ΧΩΡΟΣ
ΧΩΡΟΣ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ



ΔΩΜΑ

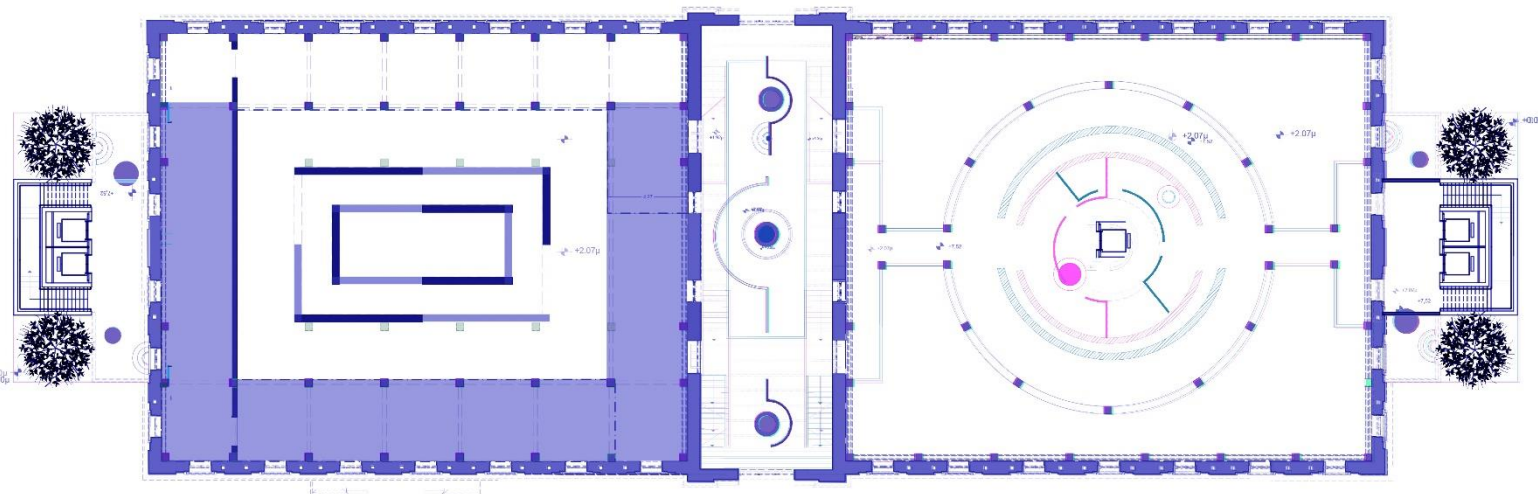
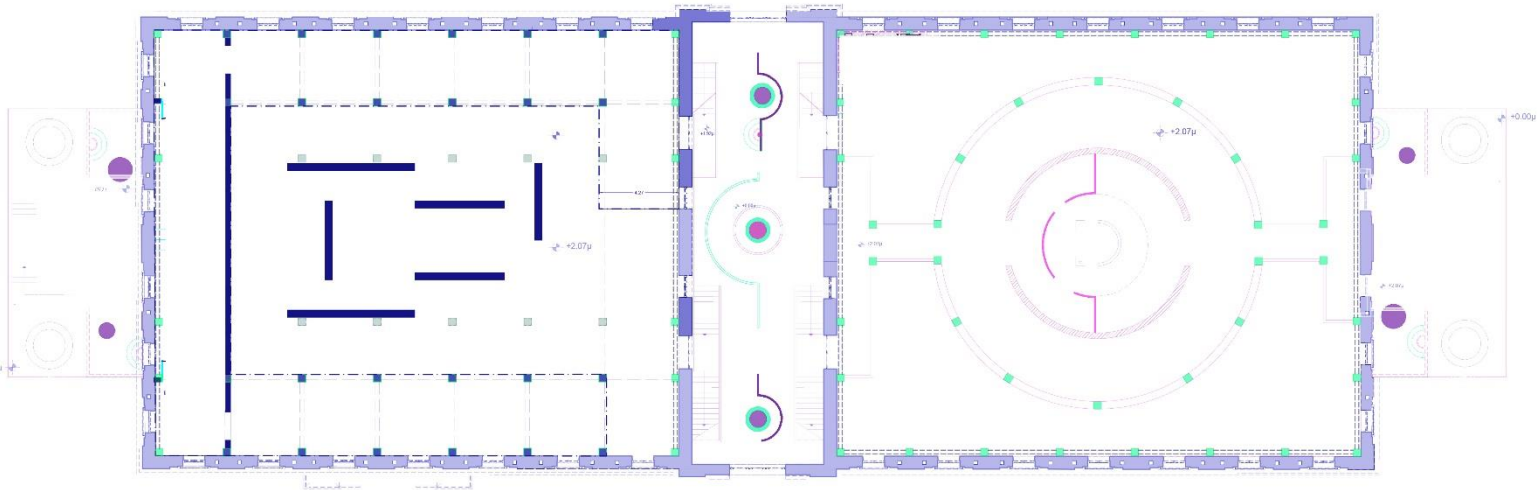


5ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΜΕΛΕΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Σχεδιαστική Πρόταση

Η βασική σχεδιαστική αρχή για το κτίριο Παπαπέτρου, έχει ως στόχο την διατήρηση της μνήμης, την αναβίωση και την δημιουργία μιας νέας διαδρομής στον χρόνο. Η σχεδιαστική πρόταση διατηρεί τα βασικά στοιχεία σχεδιασμού του υφιστάμενου κτιρίου, τα οποία παραμένουν ο πρωταγωνιστής. Τα στοιχεία σχεδιασμού που εντοπίζονται είναι η επανάληψη, ο καθρεπτισμός, ο γραμμικός σχεδιασμός και βιομηχανικό ύφος. Επομένως ο τρόπος που έγινε η σχεδιαστική μελέτη διατηρεί αυτά τα στοιχεία και σε συνδυασμό με την νέα χρήση και τις ανάγκες που προκύπτουν προστέθηκαν και στοιχεία όπως η αντανάκλαση, η μεταβλητότητα και οπτική φυγή.

ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ



ΝΕΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΤΗΝ ΣΤΟΑ



5.1 ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

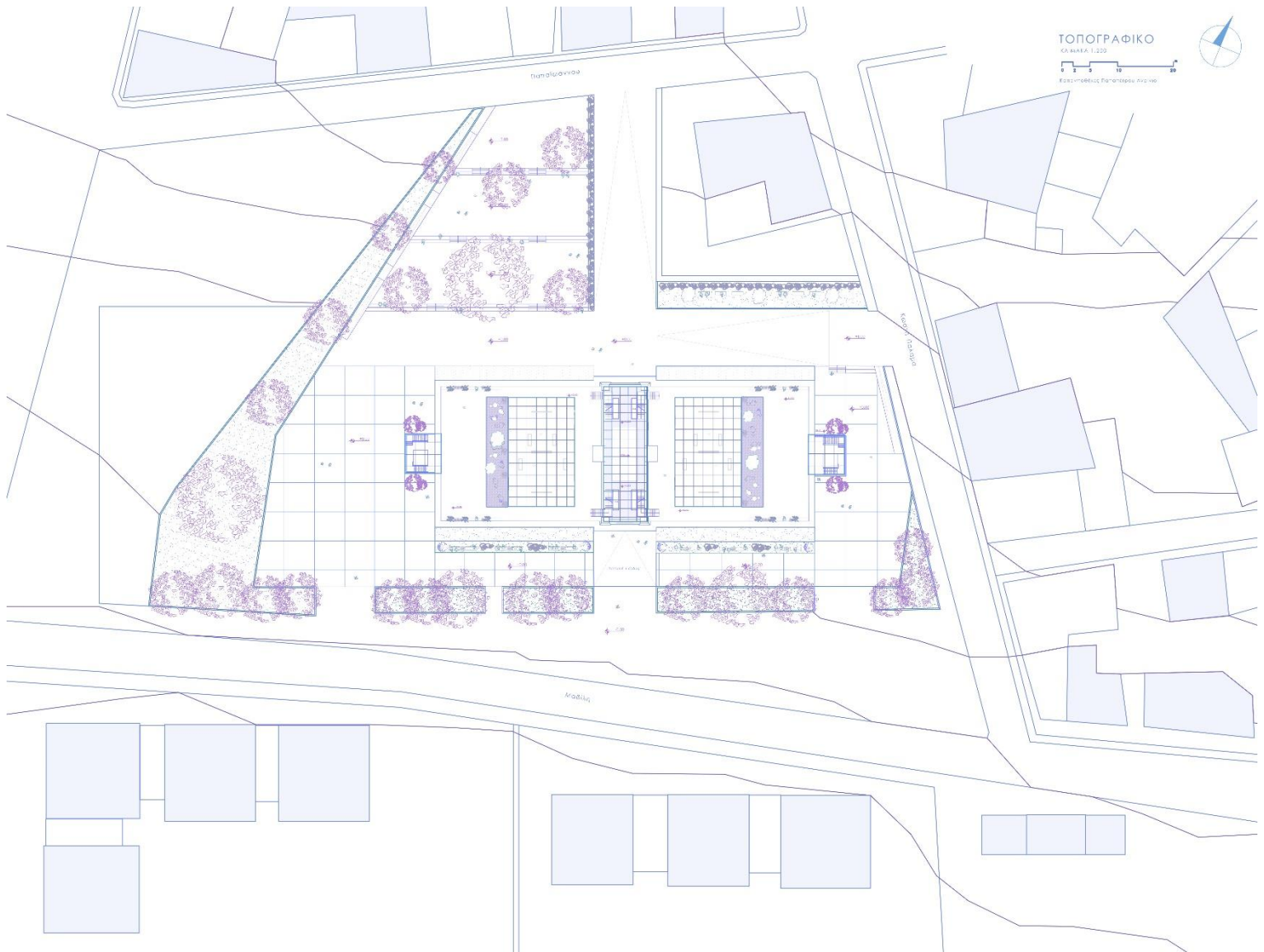
Με στόχο την δημιουργία ενός δημόσιου περάσματος και από τις τρεις πλευρές του οικοπέδου η σχεδιαστική λύση έχει ως βασική αρχή την εύκολη προσβασιμότητα στο οικοδομικό τετράγωνο που βρίσκετε το κτίριο και αυτό επιτυγχάνετε με τον σχεδιασμό πέντε εισόδων, τρεις βασικές και δυο βοηθητικές. Στις δυο μεγάλες όψεις του κτιρίου έχει σχεδιαστεί μια γραμμική λωρίδα νερού, στοιχείο το οποίο είναι έντονο στην περιοχή και χρησιμοποιώντας τη σχεδιαστική αρχή της αντανάκλαση των όψεων, στο σημείο όπου έχουν τοποθετηθεί

χώροι καθισμάτων δημιουργούν στον θεατή την δυνατότητα να βλέπει το είδωλο του κτιρίου από διαφορετικά σημεία. Σε όλοι την έκταση του οικοπέδου υπάρχουν σε διάφορα σημεία χώροι ανάπαυσης με φυσική σκίαση, η δημιουργία μιας πλατείας και ο σχεδιασμός των επιπέδων από τσιμέντο δίνουν την αίσθηση του βιομηχανικού σχεδιασμού με τον συνδυασμό του φυσικού στοιχείου να πρωταγωνιστεί. Οι πέντε νέες εισοδοι έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να οδηγούν τον περαστικό να περάσει μέσα από την Στοά Παπαπέτρου όπου είναι και η βασική αρχή σχεδιασμού την μελέτης εφαρμογής.

Landscape Render



ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ



Render Κεντρική Είσοδος Στοάς (Είσοδος Μουσείων)



Render Εξωτερικού Χώρου

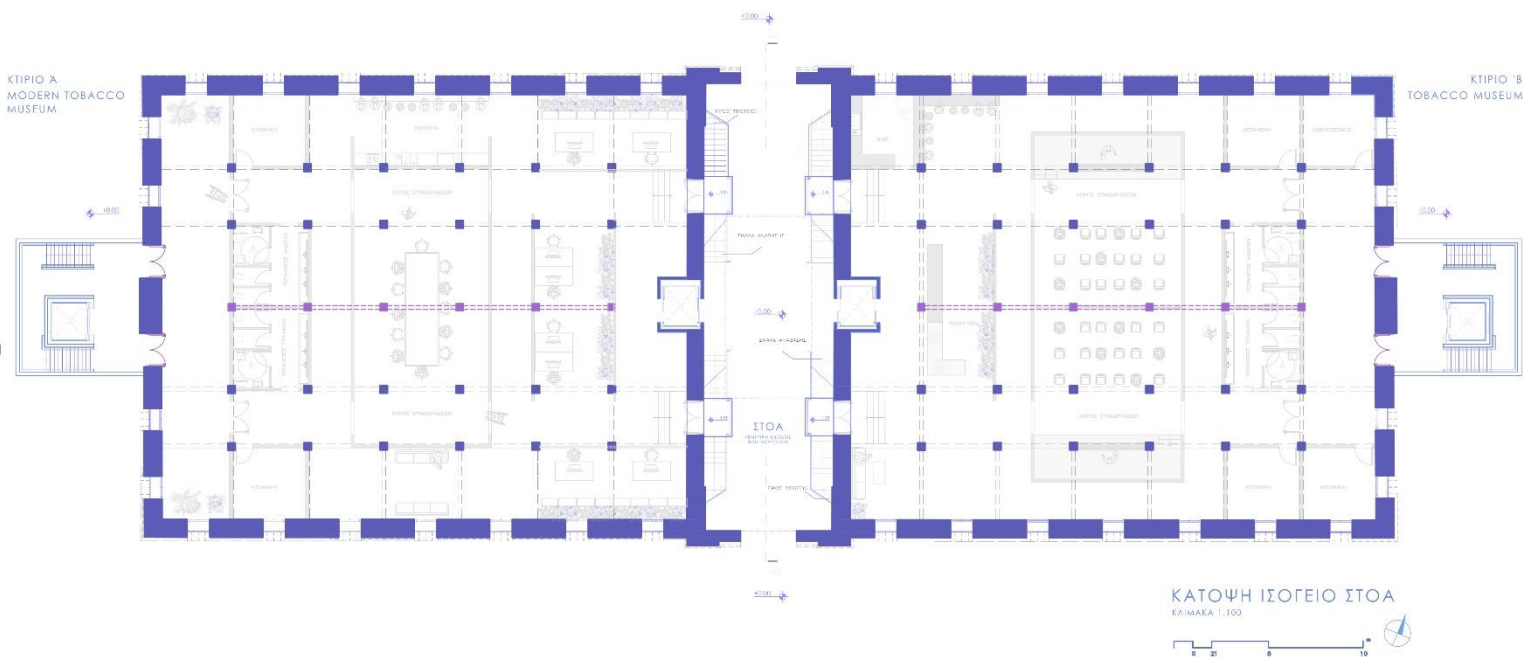


Όψη Κτιρίου Παπαπέτρου



5.2 ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΟΑΣ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ

Η Στοά του κτιρίου είναι ο βασικό στόχος της μελέτης εφαρμογής, η δημιουργία του νέου αυτό περάσματος αλλά και προθάλαμο για τα δύο μουσεία έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε να θυμίζει το βιομηχανικό αυτό κτίριο. Έχουν διατηρηθεί τα δυο υφιστάμενα κλιμακοστάσια που οδηγούν στους υπόλοιπους ορόφους. Ο σχεδιασμός του κλιμακοστασίου μοιάζει με τον αρχικό δημιουργώντας νέα κιγκλιδώματα βιομηχανικού χαρακτήρα. Στην στοά έχει τοποθετηθεί ανακλαστήρας και από τις δυο πλευρές του που οδηγούν στους μουσειακούς χώρους. Επίσης έχουν τοποθετηθεί και οι αντίστοιχες επιγραφές των μουσείων.



ΤΟΜΗ ΣΤΟΑΣ



ΤΟΜΗ Β-Β'
ΚΑΙΜΑΚΑ 1.100



Renders Στοάς Παπαπέτρου



5.3 ΝΕΕΣ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ ΚΤΙΡΙΟΥ

Στο κτίριο Παπαπέτρου λόγο ότι η χρήση του ήταν η αποθήκευση των καπνών ο 'β & 'δ όροφος ήταν αρκετά χαμηλοτάβανος , έτσι για της ανάγκες των νέων χρήσεων έχουν δημιουργηθεί νέες πλάκες σε διαφορετικές στάθμες ώστε να είναι λειτουργικό το κτίριο. Επίσης για την αυτονομία του κτιρίου Α & Β έχουν δημιουργηθεί δυο νέες μεταλλικές προσθήκες στις πλάγιες όψεις των κτιρίων. Οι νέες προσθήκες λειτουργούν σαν νέες εισοδοι για τον κάθε όροφο με την χρήση κλιμακοστάσιου και ανελκυστήρα. Στο δώμα του κτιρίου έχουν δημιουργηθεί δυο φεγγίτες για την εξυπηρέτηση του φωτισμού των μουσείων , επίσης αντίστοιχη κατασκευή έχει δημιουργηθεί στην στοά για την κάλυψη της και την προστασία από τα καιρικά φαινόμενα.

Render Νέων Προσθηκών

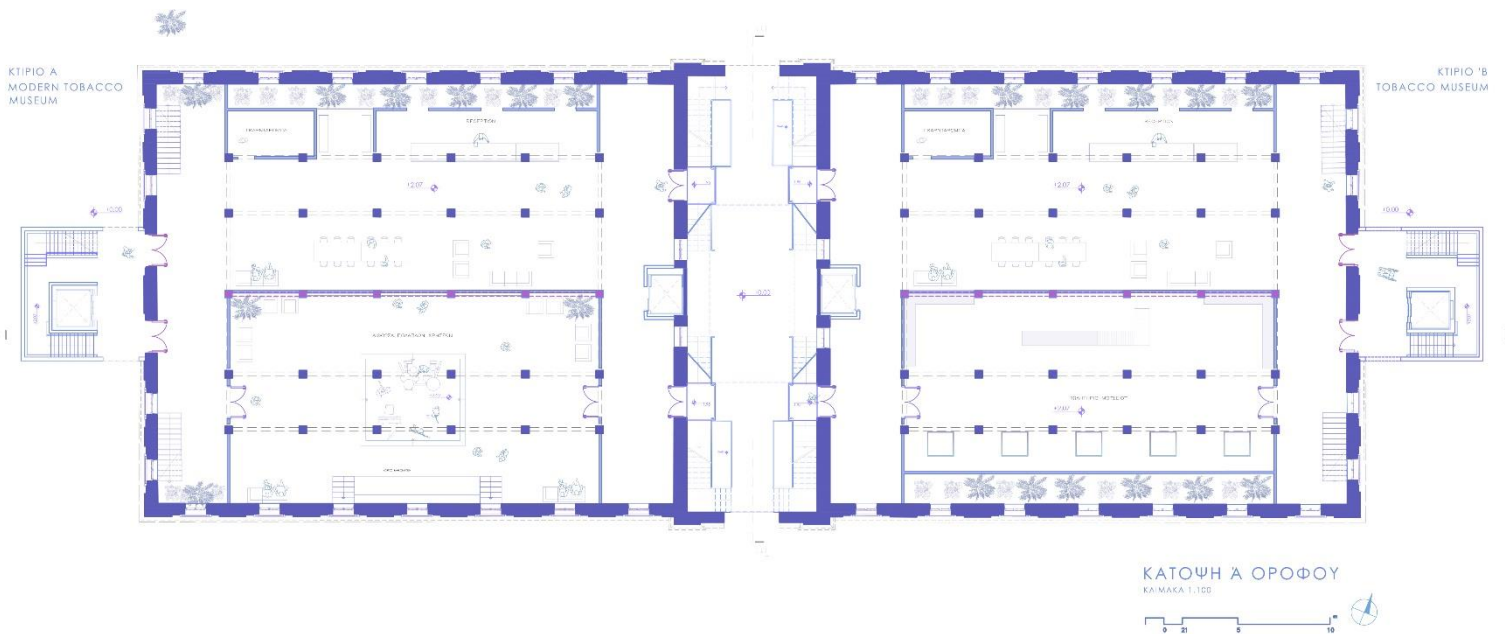


5.4 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Ο Εσωτερικός σχεδιασμός που έχει εφαρμοστεί στο κτίριο ακολουθεί τις ίδιες αρχές με τον εξωτερικό σχεδιασμό, η αντανάκλαση ο καθρεπτισμός η επανάληψη και τα διάτρητα στοιχεία είναι κάποιες αυτές.

Τα νέα εσωτερικά χωρίσματα έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να δημιουργείτε μια επανάληψη του αρχικού κελύφους, με βάση τις ανάγκες για την νέα χρήση του κάθε χώρου. Ο σχεδιασμός λοιπόν αποτελείτε από νέες τοιχοποιίες με κενά και διάτρητα κομμάτια δημιουργώντας στην ουσία ένα νέο κέλυφος που δεν ακουμπά στους φέροντες τοίχους. Τα διάτρητα στοιχεία χρησιμεύουν για την εισχώρηση του φυσικού φωτισμού στο εσωτερικό του κτιρίου αλλά και για να υπάρχει οπτική επαφή με το παλιό κτίριο. Επίσης όπως έχει αναφερθεί η ανάγκη των αλλαγών στις στάθμες του κτιρίου ώστε να είναι λειτουργικό για τους χρήστες, με βάση την μελέτη που έγινε με σκοπό την σωστή υλοποίηση της νέας χρήσης, σχεδιάστηκαν και κάποια ανοίγματα στις πλάκες ώστε να δημιουργηθούν ψηλοτάβανα σημεία που απαιτούνται σε μουσειακούς χώρους.

ΚΑΤΟΨΗ Α ΟΡΟΦΟΥ



Render Reception Tobacco Museum



5.5 ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΟΥΣΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Στο σχεδιασμό των τυπικών μουσικών χώρων έχει μελετηθεί η δημιουργία ενός καμβά ώστε οι αρμόδιοι που θα τοποθετήσουν τα έργα τέχνης να βρουν ένα χώρο με πολλές δυνατότητες για την σωστή ανάδειξή τους. Στο Tobacco Museum όπου θα φιλοξενοούνται ιστορικά ευρήματα του καπνού (όπως μηχανήματα, φωτογραφικό υλικό κτλπ) ο χώρος θα έχει ειδικές ράγες φωτισμού με σκοπό να γίνει η σωστή αναδείξεις των έργων. Είναι ένας χώρος σχεδιασμένος με τις βασικές αρχές ενός τυπικού μουσειακού χώρου.

Ο σχεδιασμός του Modern Tobacco Museum (ΕΙΚΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ Virtual museum) θα φιλοξενεί στο ένα κομμάτι του έργα τέχνης εμπνευσμένα από καπνού με την χρήση του ανάλογου φωτισμού για την ανάδειξή τους αλλά και ιδική κατασκευή κρέμασης των έργων. Στο κλειστό χώρο που έχει δημιουργηθεί στον 1^ο όροφο όπου έχει την δυνατότητα να κλείνει και από την οροφή του για την ανάγκη της εκάστοτε έκθεσης. Στο αριστερό κομμάτι θα δημιουργηθεί το ΕΙΚΟΝΙΚΟ μουσείου καπνού. Η κεντρική ιδέα για την δημιουργία του διαδραστικού μουσείου είναι η έννοια της διαδρομής, η διαδρομή του καπνού στην πόλη η διαδρομή του καπνού μέσα στα χρόνια η διαδρομή του κτιρίου, όλες αυτές οι διαδρομές έρχονται να ενωθούν και να δημιουργήσουν μια νέα διαδρομή που θα οριοθετήσει την κάθε μια από τις προηγούμενες. Δημιουργώντας λοιπόν μια νέα διαδρομή που έρχεται να ενώσει το χθες με το σήμερα, το παλιό με το νέο, την εγκατάλειψη με την αναγέννηση και την παρακμή με την ακμή.

B) ΕΙΚΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ Virtual museum

Η δημιουργία και η ανάπτυξη ενός εικονικού μουσείου είναι ένα σύνθετο, πολύπλευρο ζήτημα για το οποίο πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πολυάριθμες παράμετροι. Τα βασικά στάδια ωστόσο για το σχεδιασμό ενός τέτοιου μουσείου είναι ίδια για κάθε περίπτωση και συνοψίζονται στα εξής βήματα:

1. Ανάλυση των προδιαγραφών λειτουργίας και των απαιτήσεων, προϋποθέσεων του μουσείου.
2. Σχεδιασμός (design)
3. Δημιουργία προτύπου και αξιολόγηση
4. Εφαρμογή και εκτέλεση του εικονικού μουσείου

Το στάδιο στη δημιουργία και την ανάπτυξη ενός εικονικού μουσείου είναι αυτό του σχεδιασμού (design). Το στάδιο αυτό περιλαμβάνει τρεις επιμέρους εργασίες: α) το σχεδιασμό του χώρου και των υποδομών του μουσείου (αρχιτεκτονικός σχεδιασμός), β) το σχεδιασμό των εκθεμάτων και το σχεδιασμό της «δυναμικής» και διαδραστικότητας του εικονικού περιβάλλοντος, δηλαδή της πλοήγησης του χρήστη και των δυνατοτήτων που θα έχει στο χώρο. Οι τύποι δομής του εικονικού μουσείου είναι αρκετοί και επιλέγεται πάντα ο καλύτερος, ανάλογα με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις κάθε μουσείου. Στην περίπτωση του εικονικού μουσείου καπνού ο τρόπος δομής θα είναι ο γραμμικός σαν λαβύρινθος. Σε κάθε περίπτωση η περιήγηση του επισκέπτη μπορεί να γίνει πολύ πιο εύκολη με τη χρήση συμβόλων, οδηγιών, χαρτών και διαφορετικών χρωμάτων για κάθε επίπεδο.

Δ) ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ 3D ΕΙΚΟΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Το πρωταρχικό και βασικότερο στοιχείο που συνθέτει ουσιαστικά το εικονικό μουσείο, είναι η τρισδιάστατη απεικόνιση του ίδιου του μουσείου, του κτηρίου και του περιβάλλοντα χώρου του. Ουσιαστικά πρόκειται για το δάπεδο, την οροφή, τους τοίχους, κολώνες, στοές, αψίδες που διαθέτει ο χώρος, τις αίθουσες και τους διαδρόμους, αλλά και ποικιλία διακοσμητικών στοιχείων και επίπλων που δεν πρόκειται για εκθέματα. Τα αρχιτεκτονικά αυτά στοιχεία και αντικείμενα είναι συνήθως τρισδιάστατα (3D) μοντέλα υψηλής ποιότητας και ακρίβειας που προκύπτουν με διάφορες μεθόδους, όπως.

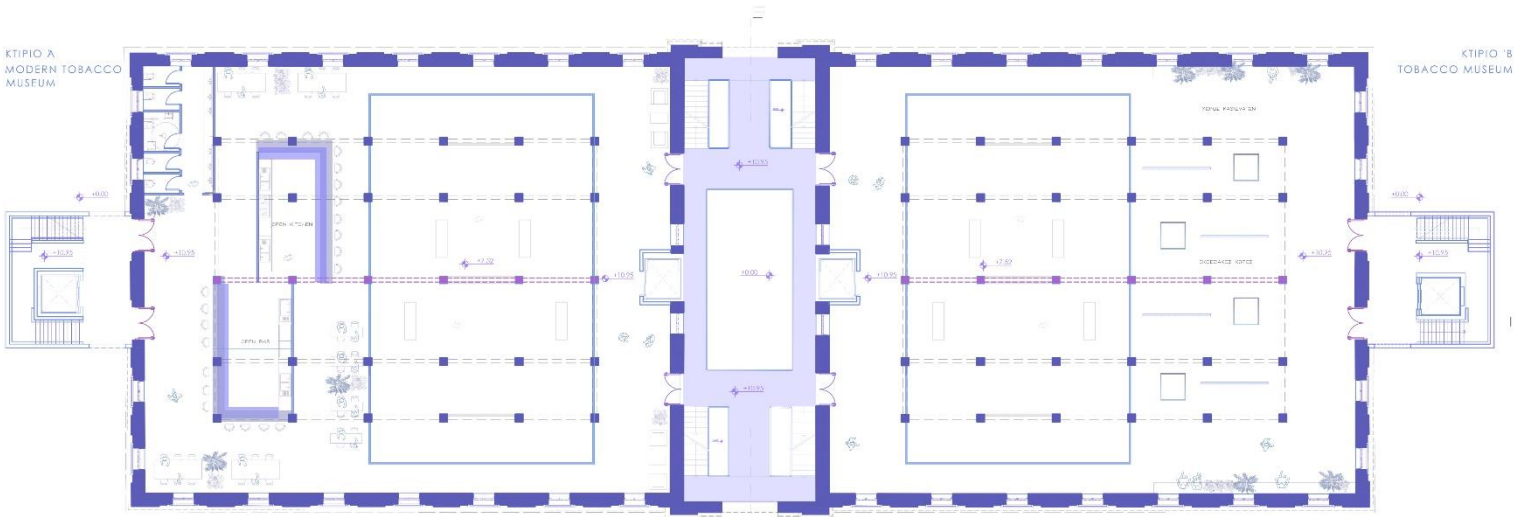
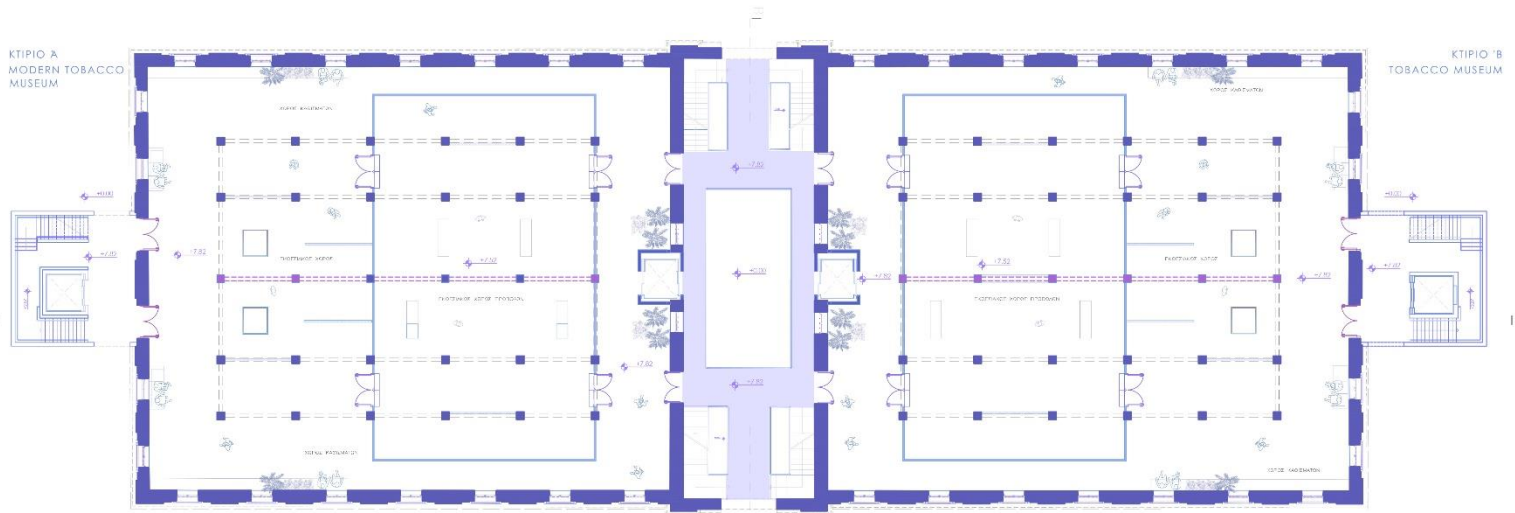
- I. Μοντελοποίηση από ήδη υπάρχοντα σχέδια ή μοντέλα
- II. Μοντελοποίηση σύμφωνα με αρχικές μετρήσεις και δεδομένα που λαμβάνονται από το χώρο
- III. Δημιουργία μοντέλων με τη χρήση φωτογραμμετρικών μεθόδων (χειροκίνητες, ημι-αυτόματες ή αυτόματες)
- IV. Δημιουργία μοντέλων με τη χρήση σαρωτή λέιζερ (laser scanner)

Όσον αφορά τα εκθέματα του εικονικού μουσείου, αυτά μπορούν να αποδοθούν είτε ως δισδιάστατα αντικείμενα είτε ως τρισδιάστατα. Συνήθως αποδίδονται σε δύο διαστάσεις αντικείμενα σχεδόν επίπεδα, ορθογωνικά, όπως είναι για παράδειγμα πίνακες ζωγραφικής, οθόνες, που χρησιμοποιούνται για την προβολή βίντεο ή αφίσες με πληροφορίες και λεπτομέρειες για την έκθεση και τα εκθέματα του μουσείου

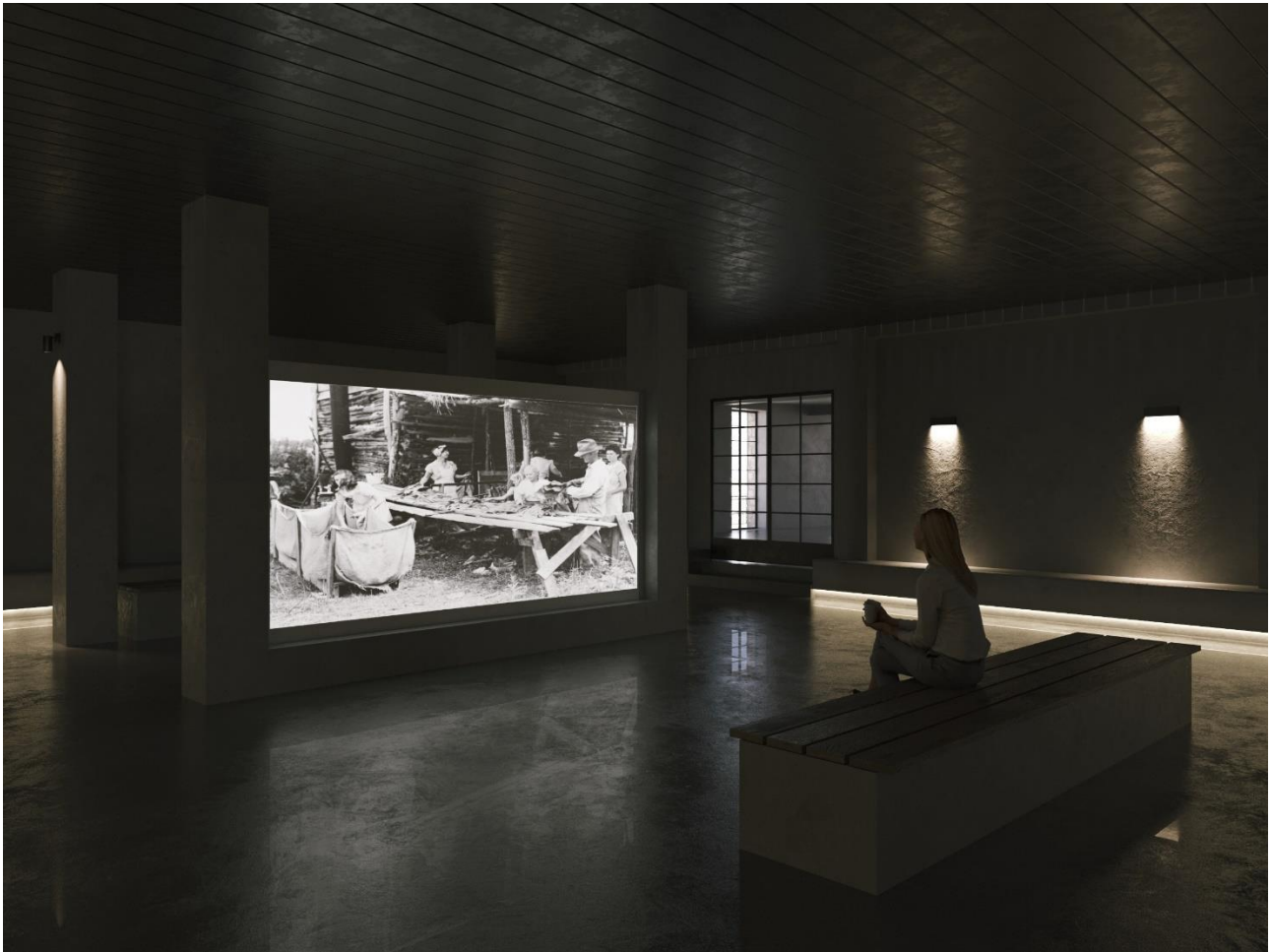
Ο φωτισμός και οι σκιές σ' έναν τρισδιάστατο εικονικό χώρο προσδίδουν μεγαλύτερο ρεαλισμό στο τελικό αποτέλεσμα. Οι επιλογές σε ό,τι αφορά τις συνθήκες φωτισμού σε τέτοιου είδους εφαρμογές είναι δύο, ο στατικός και ο δυναμικός φωτισμός. Στην περίπτωση λοιπόν του μουσείου καπνού ο συνδυασμός και του στατικού φωτισμού αλλά και του πιο δυναμικού όπου χεριάζετε θα χρησιμοποιηθεί σε σημεία τέτοια για την ανάδειξη των προβολών.

Επίσης ο ήχος είναι ένα στοιχείο που συμβάλλει στη βελτίωση της εμπειρίας σ' έναν τρισδιάστατο εικονικό χώρο. Το εικονικό μουσείο μπορεί να περιλαμβάνει ήχους ως μουσική υπόκρουση, ηχογραφήσεις με αφηγήσεις και λεπτομέρειες για τη συλλογή και τα εκθέματα, ακουστική υποστήριξη σε προβολές βίντεο, ακόμα και περιφερειακούς ήχους στο γενικότερο περιβάλλον του εικονικού μουσείου, όπως είναι για παράδειγμα ο βηματισμός του χρήστη όλα αυτά τα στοιχεία του ήχου σε συνδυασμό με το φωτισμό και την θεματολογία θα προσφέρουν μια ολοκληρωμένη εμπειρία στον χρήστη.

Το Tobacco virtual museum θα είναι μια δραστητική εμπειρία όπου ο χρήστης θα έχει την δυνατότητα να μάθει την ιστορία του καπνού μέσα στα χρονιά, την διαδρομή που εκανε σε σχέση με την πόλη του Αγρινίου, πως ο καπνός ήταν πηγή ζωής για την περιοχή αλλά και την ακριβώς διαδικασία παραγωγής και εξαγωγής του από την πόλη



Renders Modern Tobacco Museum



5.6 ΥΛΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ

Υλικά κατασκευής

Τα υλικά που έχουν χρησιμοποιηθεί για τον σχεδιασμό του κτιρίου Παπαπέτρου είναι εμπνευσμένα από αυτά που συναντάμε στις γύρω περιοχές. Είναι υλικά που δημιουργούν την αίσθηση της οικειότητας με την περιοχή έτσι ώστε η νέα παρέμβαση να εναρμονίζεται με τον τόπο αλλά και με την αισθητική του κτιρίου κάνοντας το να φαίνεται πως οι νέες παρεμβάσεις και προσθήκες ήταν πάντα εκεί. Ένα από τα βασικά υλικά που έχει χρησιμοποιηθεί στο εσωτερικό αλλά και εξωτερικό χώρο είναι το σίδηρο και μέταλλο σε διαφορετικές επεξεργασίες. Το εμφανές μπετό είναι ένα στοιχείο που υπάρχει στο κτίριο και έχει διατηρηθεί και επισκευαστεί. Οι εξωτερικές όψεις θα διατηρηθούν και για την αποκατάστασή τους θα πραγματοποιηθούν εργασίες επιδιόρθωσης και αντικατάστασης. Στους εσωτερικούς χώρους οι νέες τοιχοποιίες είναι από γυψοσανίδες και τα διάτρητα σημεία από σιδερένιο πλέγμα. Όλα τα νέα υλικά που θα τοποθετηθούν είναι υλικά απλά, μη επεξεργασμένα και με βασική αρχή την απλότητά και το φυσικό αποτέλεσμα όπως αρμόζει στο βιομηχανικό ύφος.

Έπιπλα

Τα περισσότερα έπιπλα έχουν σχεδιαστεί ειδικά για τις ανάγκες του κτιρίου και ένα μεγάλο μέρος τους είναι χτιστά και ενσωματωμένα στους νέους και παλιούς όγκους του κτιρίου. Όσα έπιπλα έχουν χρησιμοποιηθεί από έρευνα αγοράς του εμπορίου έχουν βιομηχανικό χαρακτήρα, είναι έπιπλα εμπνευσμένα από την βιομηχανική εποχή που έχουν τοποθετηθεί στο σήμερα.

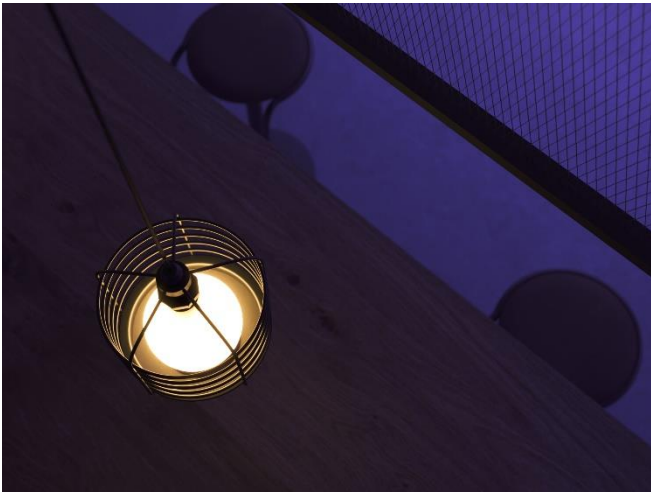
Φωτισμός

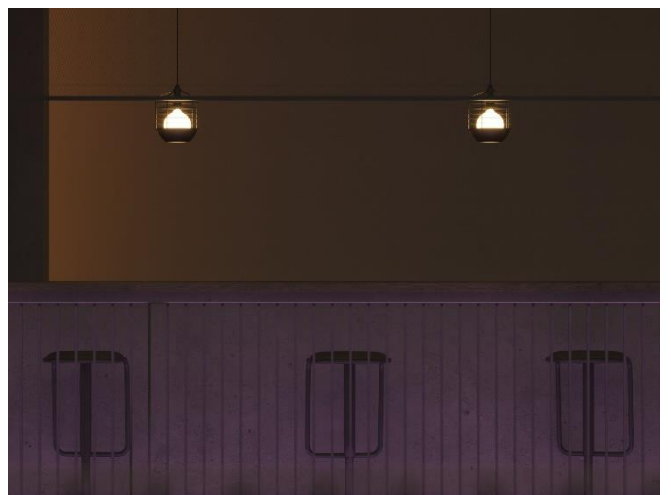
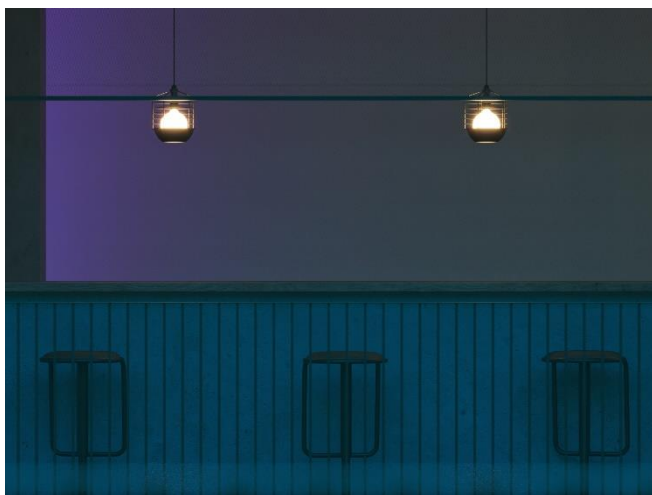
Ο φωτισμός σε Μουσειακούς χώρους έχει αρκετές προδιαγραφές και για αυτό συνήθως απαιτείτε η συνεργασία για την σωστή τοποθέτησή του με lighting designer. Αφού γίνει πρώτα η τοποθέτηση των έργων μετά ανάλογα το έκθεμα γίνεται η μελέτη για τον σωστό φωτισμό του. Μετά λοιπόν από μελέτη για τον σωστό τρόπο φωτισμού ενός

μουσειακού χώρου εντοπίστηκε ότι με βάση τα εκθέματα πρέπει ένας χώρος να διαθέτει και φυσικό αλλά και τεχνητό φωτισμό, έτσι ο σχεδιασμός του μουσείου διαθέτει και τα δυο στοιχεία ώστε να δώσει την δυνατότητα στους μουσειολόγους να βρουν έναν έναν λευκό καμβά με όλες τις δυνατότητές για έκθεση αλλά και σωστό φωτισμού.

RENDERS

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ ΣΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ





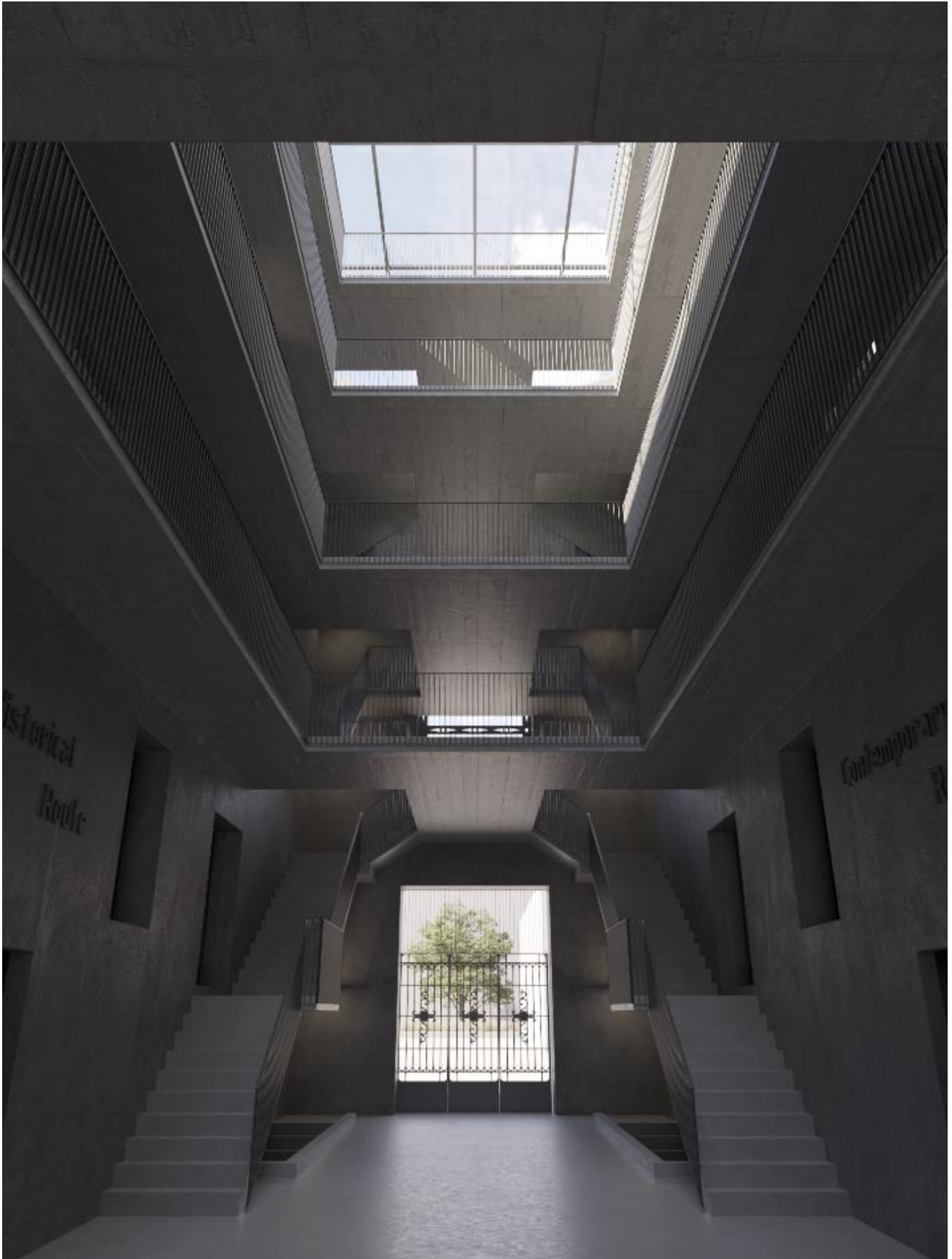
Render υλικών για τις όψεις του κτιρίου





ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΜΕΛΕΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Render Στοάς Παπαπέτρου



Render Reception Tobacco Museum



Render Reception Tobacco Museum



Render Modern Tobacco Museum



Render Bar- Restaurant Tobacco Museum



Render Δώμα



Render Πρόσοψη Κτιρίου



Render Πλάγιας Όψης



Render Πλάγιας Όψης



ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ LANDSCAPE



Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Το κτίριο Παπαπέτρου, ο λόγος που επιλέχθηκε για την μελέτη επανάχρησης και αποκατάστασής του , πέρα από τα ιδιαίτερα μορφολογικά χαρακτηριστικά , την μεγάλη ιστορία που κρύβει αλλά και την επιβλητικότητά του, ήταν βιωματικός. Έτσι γνωρίζοντας από την αρχή πως έχουμε να κάνουμε με μια μελέτη που σίγουρα θα δημιουργούσε πολλούς περιορισμούς και δυσκολίες στον νέο σχεδιασμό, ακόμα και στην αποτύπωσή της υφιστάμενης κατάστασής του , η ανάγκη να μεταφερθούμε έστω και με αυτόν τον τρόπο στα χρόνια που μεσουράνησε το κτίριο ήταν πιο ισχυρή από τις αναμενόμενες δυσκολίες που θα προκύπτανε.

Η μελέτη είχε πολλά στάδια , έπρεπε για αρχή να μελετήσουμε την ιστορία του κτιρίου μορφολογικά αλλά και για τον λόγο που δημιουργήθηκε, πέρα από τις βασικές γνώσεις και τις προσωπικές μνήμες λόγο , μελετώντας τα στοιχεία που προκύπτανε καταλήξαμε ότι οι Καπναποθήκες Παπαπέτρου αποτελούν σύμβολο για την περιοχή και έτσι έπρεπε να τις αντιμετωπίσουμε.

Καταλήξαμε λοιπόν πως έπρεπε να δημιουργηθεί μια αναβίωση της χρήσης που είχαν οι Καπναποθήκες ώστε να μην χαθεί από της μνήμης μας όλο αυτό το ιστορικό κομμάτι που πλέον έχει νεκρώσει. Ο τρόπος λοιπόν ήταν η δημιουργία ενός μουσειακού χώρου αλλά και η δημιουργία μιας νέας διαδρομής στην πόλη του Αγρινίου. Η διαδρομή για να καταλήξουμε στον σχεδιασμό του κτιρίου ήταν μεγάλη και με βασική αρχή τον σεβασμό στα μορφολογικά στοιχεία που διέθετε προσπαθήσαμε να παρέμβουμε στο κτίριο με διακριτικότητα και αρμονία, ώστε όποιο καινούργιο στοιχείο προσθέταμε να συμβαδίζει με την υφιστάμενη κατάσταση του.

Τέλος ,πάντα υπήρχε η περιέργεια να ανακαλύψω και να μελετήσω την δομή και την ιστορία ενός εγκαταλελειμμένου βιομηχανικού χώρο, διότι όλα αυτά τα κτίρια κρύβουν πολλές ιστορίες και γεγονότα που παραμένουν εγκλωβισμένες μέσα σε αυτά. Έτσι οι Καπναποθήκες Παπαπέτρου μου έδωσαν την ευκαιρία να μεταφερθώ σε μια άλλη εποχή και κατά συνέπεια να δημιουργήσω έναν χώρο όπου θα αναβιώνει όλα αυτά τα ιστορικά στοιχεία στον επισκέπτη – θεατή

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα διπλωματική εργασία πραγματοποιήθηκε στην σχολή εφαρμοσμένων τεχνών στο τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής κατά το έτος 2023.

Η ολοκλήρωση της πτυχιακής αυτής εργασίας θα ήταν αδύνατη χωρίς την πολύτιμη συμβολή και την υποστήριξη του καθηγητή μου Μανώλη Αναστασάκη καθηγητή του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. Του εκφράζω ένα μεγάλο Ευχαριστώ για την πολύτιμη βοήθεια και συνεργασία όλο αυτό το διάστημα.

Χρωστάω επίσης ένα μεγάλο ευχαριστώ στην συμφοιτήτρια μου Μελίνα Τσαούσογλου όπου όλα αυτά τα χρόνια ήταν αναπόσπαστο κομμάτι όλης αυτής της διαδρομής, για την συνεχή συμπαράσταση και την όμορφη επικοινωνία.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τον Λουκά Βοϊδομάτη για την τεράστια βοήθεια που μου προσέφερε μεταφέροντας της πολύτιμες γνώσεις του στον τρισδιάστατο σχεδιασμό και την αμέριστη ψυχολογική υποστήριξή.

Τέλος θέλω να ευχαριστήσω τους γονείς μου Χαρίλαο Κοτρότσο και Μαρία Μαντζάνα για την υποστήριξη όλα αυτά τα χρόνια στο να κυνηγήσω τους στόχους μου και ιδιαίτερα την αδερφή μου Βασιλίνα Κοτρότσου και τον Μανώλη Γρηγοράκη που στάθηκαν δίπλα μου σε όλη αυτή την πορεία προφέροντας μου μεγάλο κίνητρο για να συνεχίζω να προσπαθώ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΑΔΙΚΤΙΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

- <https://www.archaiologia.gr>
- <https://www.greekarchitects.gr>
- <https://www.oma.com/projects/mercati-generalis>
- <https://rchitecture.wordpress.com/>
- <https://dac.dk/en/>
- <https://www.culture-gate.com/places/greece/peloponnisos-dytiki-ellada-ke/agrinio/history-places>
- <https://drw.gr/kapnapothikes-papapetrou/?cn-reloaded=1>
- https://vida-omada.blogspot.com/2020/01/blog-post_32.html
- https://agrinio.gov.gr/agrinio/tourist_main_page
- <https://www.politeianet.gr/books/9786185003616-sullogiko-paraskinio-istoria-kai-mnimi-tou-kapnou-sto-agrinio-ton-20o-aiona-294622>
- <https://agriniotobaccomuseum.gr/agrinio-o-kapnos-kai-o-kosmos-tou-kapnou/>
- <http://studentmedia.gr>
- <https://www.culture-gate.com>
- <https://www.archetype.gr/blog/arthro/epanachrisi-viomichanikis-politistikis-klironomias-proipotesis-kai-arches>
- https://www.archdaily.com/947354/the-winners-of-the-re-use-the-roman-ruin-piscina-mirabilis?ad_source=search&ad_medium=search_result_all
- https://www.archdaily.com/901883/oldham-town-hall-bdp/5b981b75f197cceb76000084-oldham-town-hall-bdp-photo?next_project=no
- https://www.archdaily.com/897701/delphi-lux-cinema-batek-architekten-plus-ester-bruzkus-architekten?ad_medium=office_landing&ad_name=article
- <https://agriniotobaccomuseum.gr/agrinio-o-kapnos-kai-o-kosmos-tou-kapnou/>
- https://www.archdaily.com/948083/jingdezhen-imperial-kiln-museum-studio-zhu-pei?ad_source=search&ad_medium=search_result_all
- https://www.greekarchitects.gr/site_parts/doc_files/69.13.06.pdf
- <https://architectmag.gr/lighting/fotismos-mouseion-mia-ochi-kai-toso-apl/>
- https://eclass.uth.gr/modules/document/file.php/ARCH_U_206/14th_1_Example_Design_Museums.pdf

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Judith Alfrey, Tim Putnam (1996) Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ (ΕΚΔΟΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ)

ΜΟΝΙΟΥΔΗ-ΓΑΒΑΛΑ ΔΩΡΑ (2010) ΑΓΡΙΝΙΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΜΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ

Εκδόσεις: Ιδιωτική Έκδοση

ΚΑΡΥΤΣΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (2018) ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΓΡΙΝΙΟ 1926-1930 (Εκδότης ΑΡΔΗΝ)

ΝΕΓΚΡΙ ΜΑΖΙΜΟ (2009) ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ (Εκδότης ΕΤΒΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΝΟΣ (2012) Θεωρία και πράξη στην προμοντέρνα αρχιτεκτονική Από το ροκοκό στο Art nouveau (Εκδόσεις Πατάκη)

KENNETH FRAMPTON (2009) ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ (Εκδότης ΘΕΜΕΛΙΟ)

